

SETMANA SANTA

Girona 2012

Ajuntament **de Girona**

JUNTA DE CONFRARIES GIRONA

Programa Oficial 2012

**LA JUNTA DE CONFRARIES DE
SETMANA SANTA DE GIRONA,**

agraeix a l'Ajuntament, a la Diputació de Girona,
a la Generalitat de Catalunya,
així com a les altres entitats i particulars
qe ens han afavorit amb el seu ajut
i la seva col·laboració per tal de poder
atendre les despeses que comporta
la celebració de tots els actes
que es realitzen durant
la Setmana Santa, i que culminen amb la
Processó del Sant Enterrament del
Divendres Sant.

Edita:

JUNTA DE CONFRARIES
www.juntaconfrariesdegirona.cat

Portada:

Ignasi Esteve

Fotografies:

Àngel Almazán

Arxiu fotogràfic:

Jordi Viltró

Coordinació i Maquetació:

Joaquim Moret

Disseny i impressió:

Impremta Pagès
Tel. 972 42 01 07 - ANGLÈS (Girona)

Dipòsit Legal: GI-175-98

Tots els escrits publicats en aquest butlletí expressen i reflecteixen
exclusivament l'opinió dels seus autors.
LA JUNTA DE CONFRARIES

Apartat de Correus, 877 - 17080 GIRONA

Composició de La Junta de Confraries	8	
Pòrtic de Setmana Santa	9	Mons. FRANCESC PARDO Bisbe de Girona
Salutació	11	CARLES PUIGDEMONT Alcaldeessa de Girona
Salutació	13	JAUME TORRAMADÉ President de la Diputació de Girona
La Junta de Confraries	15	MIQUEL IZQUIERDO President Junta de Confraries
Pregoner 2012	19	JAUME DE PUIG Membre numerari Secció de Filosofia i Ciències Socials de l'IEC
Cartellista	21	IGNASI ESTEVE
Programa d'actes	22	
Celebracions a la Catedral	25	
Cinema <i>Becket</i>	26	
Ordre de la Processó	27	
Itinerari de la Processó	28	
Exposanta 2012	30	
Records de Setmana Santa	31	
Concert Banda de Música La Lira	34	
 SETMANA SANTA 2011		
El Pregó 2011	39	
Recull fotogràfic	44	

COL· LABORACIONS

Estiguem atents els uns als altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones notes	49	Mn. JOAN BABURÉS
Nou quadre restaurat de l'Església dels Dolors de Girona	50	FRANCESC CAYUELA

CENTRE D'ESTUDIS DE LA SETMANA SANTA

Aportació del Centre d'Estudis	55	RAMON MUNTADA
Les quaranta hores	56	JORDI BOHIGAS
Veneració de la soledat de Maria	58	ENRIC MIRAMBELL
El Sant Sopar	60	PEP VILA
Reproducció del cartell 2011	63	

LES NOSTRES CONFRARIES

La Virgen de Suyapa	66	CONFRARIA JESÚS I ELS NENS
Els records d'una vesta	68	CONFRARIA DEL SILENCI
Activitats 2011	69	CONFRARIA DELS DOLORS
Confraries –Congregacions de la Passió	70	CONFRARIA LA PASSIÓ
La Basílica parroquial de Sant Feliu de Girona	72	CONFRARIA PASSIÓ I MORT
Record al company Jaume	73	CONFRARIA ST. SEPULCRE

President:	Xavier Ribera i Borrell	CONFRARIA SANT SEPULCRE
Vicepresident:	Miquel Izquierdo i Rodríguez	CONFRARIA SANTA FAÇ
Secretari:	Joaquim Alegret i Taulé	CONFRARIA SANT SEPULCRE
Tresorer:	Antonio Moreno i Pérez	CONFRARIA PURÍSSIMA SANG
Consiliari:	Mn. Joan Baburés i Noguer	
Adjunt a Presidència:	Josep M ^a Nogué i Regàs	CONFRARIA JESÚS I ELS NENS
Vocals:	Ramon Muntada i Artiles	CONFRARIA PURÍSSIMA SANG
	Josep M ^a Costa i Bofill	CONFRARIA PASSIÓ I MORT
	Francesc Oliveras i Carreras	CONFRARIA PASSIÓ I MORT
	Josep Palomé i Roca	CONFRARIA DELS DOLORS
	Francesc Cayuela i López	CONFRARIA DELS DOLORS
	Joan B. García i López	CONFRARIA JESÚS CRUCIFICAT
	Roser Massanas i Ordoñez	CONFRARIA JESÚS CRUCIFICAT
	Agustí Amaya i Gurt	CONFRARIA SANTA FAÇ
	Eugeni Cabré i Ribas	CONFRARIA DEL SILENCI
	Montserrat Riuró de Blas	CONFRARIA DEL SILENCI
	Lluís Ripoll i Masferrer	CONFRARIA SANT HONORAT
	Josep Pla i Oliveras	CONFRARIA SANT HONORAT
	Joan Pujol i Planas	CONFRARIA SANT ISIDRE
	David Fluriach i Domínguez	CONFRARIA SANT ISIDRE
	Antonio R. Martín i Fàbrega	CONFRARIA DE LA PASSIÓ
	Emiliano Castro i Gómez	CONFRARIA DE LA PASSIÓ
	Francesc X. Alberch i Comas	CONFRARIA JESÚS I ELS NENS
	Joaquim Moret i Sau	CONFRARIA DEL DAVALLAMENT
	Jordi Viltró i Romo	CONFRARIA DEL DAVALLAMENT

¿Per què durant la Setmana Santa se'ns proposa participar en celebracions litúrgiques i actes de religiositat popular, com la processó del Sant Enterrament?

No només per seguir unes tradicions, sinó principalment perquè tot el poble cristià i cadascú de nosaltres, ens trobem personalment i com Església amb Jesucrist que mora i ressuscita per nosaltres.

Ara bé, Les manifestacions de religiositat popular, com la processó, no haurien de fer-nos oblidar, apartar-nos o suplantar les celebracions litúrgiques que ens fan participar per mitjà dels signes sacramentals en la passió, mort i resurrecció de Jesucrist, el Salvador.

Això significa que no ens podem quedar només amb la processó per viure la Setmana Santa. Ens cal fer un pas més: participar de les celebracions del Diumenge de Rams, del Dijous Sant, del Divendres Sant, de la Vigília pasqual o del dia de Pasqua. De totes, però principalment les del dia de Pasqua. Seria un contrasentit fer una gran esforç i desplegament d'energies per viure la mort de Jesús i oblidar-se

de la seva Pasqua. Semblaria que ens quedem amb Jesús al sepulcre, mort, i que encara el vetllem al sepulcre, quan nosaltres el creiem ressuscitat. Aquest és el fonament de la nostra fe. Nosaltres no creiem en Jesús només mort, sinó ressuscitat i cal celebrar-ho.

Per cadascú de nosaltres, per l'exemple i el testimoni que hem de donar al nostre poble, tampoc no podem convertir la processó en un acte aïllat de la Setmana Santa, i menys en un espectacle o en una representació històrica.

La meva reflexió no es cap valoració ni judici del sentiments, de la fe i de les intencions dels membres de les confraries i de la congregació; és una invitació a la reflexió per viure de veritat la Setmana Santa.

Certament que valoro tot el que significa la processó com manifestació pública de la nostra fe. Considero els fruits de catequesi, d'experiència de Déu i del seu amor que la participació en la processó, expressió de la pietat popular, ha produït i continua produint en tots els qui formeu les confraries i en tantes persones que participen de la processó contemplant-la en els nostres carrers.

Sóc ben conscient del bé que suposa la contemplació plàstica de la passió i mort de Jesús en una situació de creixent ignorància de la fe cristiana. Per això:

- Tinc molt presents les actituds interiors i virtuts que la pietat popular valora d'una manera peculiar: abandonament confiat a Déu; capacitat de percebre i sofrir la creu en la vida ordinària; desig sincer de plaure el

Senyor, de reparar les ofenses fetes a ell i de penitència; el desig de donar-lo a conèixer d'una manera popular; el sentit d'amistat, de caritat, i de tradició familiar.

- La fusió harmònica del missatge cristià amb la cultura d'un poble, que sovint es troba en les manifestacions de la pietat popular. En alguns casos és tan profunda que elements propis de la tradició cristiana han esdevingut elements integrants de la identitat cultural d'un poble.

- La transmissió de pares a fills, d'una generació a l'altra, de les expressions culturals – religioses, comporta la transmissió dels principis cristians.

- La pietat popular pot esdevenir un vàlid punt de partença per obtenir que la fe del poble adquireixi maduresa i profunditat.

Ara bé, és del tot necessari que les expressions de pietat popular destaquin el valor primordial i fundador de la resurrecció de Crist. La devoció amarada d'amor adreçada a la humanitat sofrent del Salvador, tan viva en la pietat popular, ha d'anar sempre unida a la perspectiva de la seva glorificació.

També és necessari que la devoció a la passió de Crist porti els fidels a descobrir la necessitat d'una participació plena i conscient en les celebracions de la fe. Per això recordem:

El Diumenge de Rams procurem participar en la benedicció i en l'Eucaristia i ajudem els infants a participar-hi. Atenció al Dimarts Sant, perquè a la Catedral, a la tarda celebrem la Missa Crismal, que pertany a la litúrgia del Dijous Sant, però que celebrem el dimarts, perquè hi puguin participar els bisbes i preveres i renovar els nostres compromisos sacerdotals. En aquesta celebració consagraré i beneiré els Sants Olis que farem servir durant l'any en alguns sacraments.

Un dels moments més entranyable és la celebració de la Cena del Senyor, el Dijous Sant. Coincideixen el signe del lavatori de peus, el sacrament de l'Eucaristia, la institució del sacerdoci, el manament nou i el començament de la passió.

Divendres Sant, dia de contemplació de la passió i mort del Crist, per nosaltres, per tu i per mi. La celebració litúrgica ens fa viure l'amor de Crist crucificat. La processó del sant Enterrament ha d'esdevenir el complement plàstic, popular, ciutadà, fervorós, catequètic per viure i ajudar a viure el Divendres Sant.

A la Vetlla Pasqual i el dia de Pasqua, la festa més important de tot l'any, participem amb gran goig de la resurrecció si ens unim al Senyor Ressuscitat participant en les celebracions.

Santa Setmana i joiosa Pasqua!

✚ Francesc, bisbe de Girona

Tinc el goig de saludar per primera vegada, com a alcalde de Girona, el programa oficial de la Setmana Santa d'enguany que, amb aquest motiu, edita la Junta de Confraries, i voldria començar amb un doble agraïment.

El primer, per a tots els ciutadans de Girona que, de generació en generació, han protagonitzat i han contribuït a recuperar i a mantenir viva una de les tradicions més característiques i més antigues de la ciutat. El segon, sens dubte, ha de ser per a la Junta de Confraries que, des de l'any 1946, assumeix la responsabilitat d'organitzar acuradament i coordinar els diversos esdeveniments que componen el programa d'actes.

Des de fa centenars d'anys, uns i altres han posat al servei de la col·lectivitat les seves motivacions i energies més personals, i amb un sentiment d'il·lusió compartida, han aconseguit fer arribar fins als nostres dies un llegat riquíssim i molt peculiar que, amb decadències i revifalles, segons les vicissituds de caire religiós, social, històric i econòmic de cada època, és part indiscutible de la nostra referència patrimonial comuna.

L'acte culminant, el que genera més expectació i el que és considerat com el més antic ja que tindria els seus orígens en una tradició documentada des de l'any 1566, és la Processó del Sant Enterrament, que té lloc la nit del Divendres Sant. Són dies en els quals les llambordes, les velles pedres i els edificis del Barri Vell de Girona es converteixen en un escenari monumental que, amb la solemnitat de la Setmana Santa, adquireixen una aparença encara més imponent que mai. Aquí hi transcorren les tradicionals manifestacions de devoció popular que, tot i venir de lluny i haver suportat els efectes de l'exposició pública, han superat el pas del temps i han evolucionat cap a una síntesi respectuosa que oscil·la entre la religiositat intrínseca i la tradició, la cultura i l'atractiu turístic.

Girona està orgullosa del prestigi i la riquesa d'aquest element cultural, espiritual, sociològic i patrimonial de primer ordre. I per respecte al nostre passat, al valor històric, artístic i sentimental que conté mereix l'impuls i la protecció responsable de la societat. Us convido a ser-ne partícips.

Carles Puigdemont i Casamajó

Alcalde de Girona

**SEGURI
FOC** S.L.

c/ Mosquerola, 84 - 17180 VILABLAREIX (Girona)

Tel. 972 23 71 99 - Fax 972 24 28 01

segurifoc@segurifoc.cat

GIROLEC 2005, S.L.
Radiocomunicació professional

Enginyeria de radiocomunicació professional,
Disseny i projectes de xarxes, radioenllaços i repetidors,
Control de flotes, persones i posicionament per GPS propi,
Circuits tancats de T.V.
Equipament de vehicles policials, A.D.F. i especials.

Tel: 972 47 37 69

E-mail: info@girolec.com

És un goig per a mi participar, per primera vegada, en el programa de la Setmana Santa que edita la Junta de Confraries de Girona. Gràcies al treball desinteressat i constant de les confraries, la tradició s'ha mantingut fins als nostres dies, i ha esdevingut atractiva tant per als gironins com per als visitants.

La Setmana Santa marca el final de la quaresma pels cristians. Són dies de meditació i pregària que la gent, independentment de si és creient o no, celebra i gaudeix. Pels habitants de Girona, veure com les celebracions no es perden amb el pas dels anys és un al·licient reconfortant. La Processó del Sant Enterrament, la més multitudinària dels actes de la Setmana Santa de Girona, n'és un clar referent. No és estrany veure-hi congregades persones de diferents

creences religioses, totes elles gaudint del pas de les vestes i els manaies, en una mostra més de la complicitat de la ciutadania.

La Setmana Santa és l'exemple d'una Girona oberta i moderna que no oblida les seves tradicions i que ha sabut portar-les fins al segle XXI. A dia d'avui, la Processó del Sant Enterrament, les desfilades dels manaies, la Fira del Ram o la benedicció de la palma a la catedral han traspassat el seu caire religiós per convertir-se també en un reclam turístic per als visitants.

Es tracta d'una oportunitat per conèixer Girona, les seves tradicions i activitats populars, aprofitant que la gent surt al carrer per participar-hi, com també succeeix per les Fires de Sant Narcís o pel Temps de Flors. Són aquestes petites coses les que omplen de vida una ciutat i la cohesionen com a tal. És la suma de totes aquestes celebracions i la voluntat dels qui les fan seves i les tiren endavant el que ens dóna una personalitat pròpia i ens enriqueix com a persones i com a país.

Jaume Torramadé i Ribas

President de la Diputació de Girona

GEiEG

www.geieg.cat

Tel: 902 366 101

A finals de l'any passat, la Junta de Confraries va renovar la seva direcció, després d'haver finalitzat el mandat de l'anterior president, el company Xavier Ribera. Al llarg d'aquests vuit anys, tant ell com la seva Junta han fet una tasca important, com l'organització del segon Congrés de Confraries de Catalunya, amb un gran èxit de participació i d'organització, i la col·laboració de molts voluntaris de les nostres confraries.

Un altre fet destacable ha estat la presència del nostre Bisbe presidint la Processó del Divendres Sant i de la Creu Processional, després d'uns quants anys d'absència, fet que demostra el compromís de la nostra Església amb la Setmana Santa gironina. El treball d'en Xavier i el dels companys, ha servit per continuar consolidant una tradició que ens han deixat els nostres avantpassats, com un acte cultural i religiós de la societat civil a la nostra ciutat. L'amic Xavier ha deixat la presidència, però estic segur que continuarà col·laborant amb nosaltres per mantenir aquesta tradició.

També a les acaballes de l'any passat, ens deixava l'amic Jaume Gauchía i Gorgoll, que va ser membre de la Junta de Confraries molts anys i president des del 1997 al 2001. En Jaume va ser una persona molt important per a la Setmana Santa gironina. Puc assegurar, que pel voltants dels anys setanta, ell, juntament amb altres companys, vàrem treballar i lluitar fermament perquè la processó no fos ara història: la Setmana Santa havia patit una forta crisi de participació amb els canvis derivats de les disposicions conciliars i l'evolució social i política del país, fets que no creaven un context favorable per a les Confraries. En Jaume tenia molta vitalitat, temperamental, bona persona, amant de les nostres tradicions, treballador infatigable. Tant arreglava un pas com repartia els cartells o, fins i tot, cercava anuncis pel programa. Que aquestes línies serveixin com homenatge de les Confraries de Girona a l'amic Jaume.

La nova Junta que presideixo encara una nova etapa amb una clara finalitat: la continuïtat de la bona feina feta pels nostres companys i millorar o renovar aspectes que puguin donar més rellevància i esplendor a la nostra Setmana Santa. Sens dubte, els temps que corren són difícils, tant social com econòmicament, però esperem complir els nostres objectius amb l'ajuda de tots i, sobretot, amb la col·laboració de les nostres Institucions. Hem patit també les retallades en els ingressos, tant públics com privats, i per tant, hem confeccionat un programa d'actes d'acord amb els moments en què vivim, no estirant més el braç que la màniga, però amb treball i una mica d'imaginació hem aconseguit mantenir l'estructura bàsica dels darrers anys. Finalment vull demanar, que una vegada es superi aquesta situació, la Setmana Santa gironina rebí els ajuts que mereix d'acord amb la importància que té, com a acte religiós, cultural, tradicional i, perquè no, turístic.

Miquel Izquierdo i Rodríguez

President de la Junta Confraries de Setmana Santa de Girona

el repunt

TOT EN REPARACIONS

- material esportiu
- material ortopèdic
- tendes de càmping
- tapisseria
- marroquineria
- roba i complements

CÒPIES DE CLAUS
ACCESSORIS EN VENDA
COMANDAMENTS GARATGE

tot en reparacions

c/ Canonge Dorca, 47 - 17001 **GIRONA**
(Cantonada Güell) Zona Devesa
Tel./Fax 972 20 03 06

Somnis

COMPRAVENDA DE MOBLES
I TOTA MENA
D'OBJECTES ANTICS

Mercaders, 6 - Tel./Fax 972 21 34 94
17004 **GIRONA**
somnis_sc@hotmail.com - www.somnisantic.com

RESTAURANT
CAFETERIA

Garbí

Pompeu Fabra, 13 - Tel. 972 20 30 36
17002 **GIRONA**

RAMON BOIX
BRONZER - LLAUTER

c/ Ballesteries, 17
(00 34) 972 20 67 97
17004 **GIRONA**
ramonboix@grn.cat
www.ramonboix.com

Pâtisserie - Càtering

a Girona des de 1898

c/ Santa Clara, 45 - 17001 **GIRONA** - Tel. 972 20 32 81 - Fax 972 22 64 59
c/ Emili Grahit, 21-23 - 17002 **GIRONA** - Tel. 972 20 14 00
www.cateringcastello.com - info@cateringcastello.com

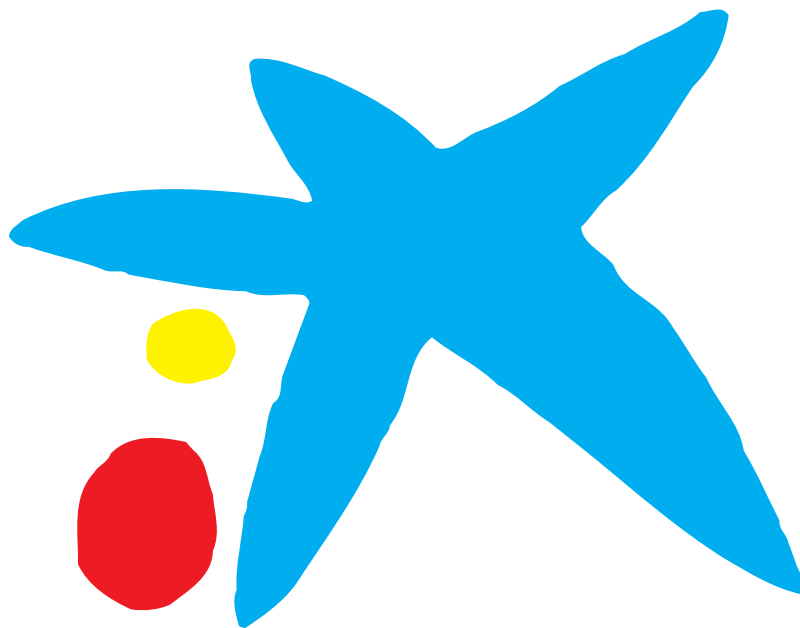

Àngel Blanch, s.a.

Ctra. Nacional II, km 710,5
FORNELLS DE LA SELVA (Girona)
Tel. 972 47 60 28

Wir leben Autos.

”la Caixa”

Nascut a Cornellà de Terri el 6 de setembre del 1944. Des del 1955 veí de Girona i des del 1977 resident a Barcelona i a Torroella de Fluvià. Estudis al Seminari de Girona, i universitaris a València, Barcelona, Roma i París. Llicenciat en Teologia a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma (1969), Llicenciat en Filosofia a la Pontifícia Universitat de Sant Tomàs (Angelicum) de Roma (1970), Llicenciat en Filosofia per la Universitat de València (1978), Doctor en Filosofia per la Universitat de Barcelona (1991).

Des de 1970 fins al 1977 fou secretari de direcció de les Edicions Catalenes de París. Col·laborador i secretari del Molt Honorable senyor Josep Tarradellas i Joan, president de la Generalitat de Catalunya, des del 1974 fins al 1982, havent estat membre de la Secretaria General de la Generalitat de Catalunya des del 1977 al 1980. Des del 1982, és membre del Patronat de l'Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià. Funcionari de la Diputació de Barcelona, des del 1982 fins al 1987 fou Cap de la Secció Tècnica de Biblioteques de la Diputació de Barcelona i director de la Biblioteca de Catalunya. Des del 1989 fins al 2007 ha estat Director del Palau Güell, d'Antoni Gaudí. Des del 2008 treballa per a l'Institut d'Estudis Catalans en comissió de serveis.

Des 1974 al 1978 col·laborà a la revista Presència de Girona. Tamé ha col·laborat esporàdicament a la "Revista de Girona", "Els Marges", "La Vanguardia", "El Món", "Tiempo", "FAD Revista trimestral del Foment de les Arts Decoratives", "Revista de Catalunya", "Boletín de la Sociedad Castellonense de Cultura", "Anuari de la Societat Catalana de Filosofia", "Analecta Sacra Tarraconensia" i amb mes assiduitat al "Punt Diari", "L'Avui", "Diari de Barcelona" en les seves etapes catalanes, i a la "Revista Catalana de Teologia". També ha col·laborat a la Gran Enciclopèdia Catalana i al Diccionari d'Història Eclesiàstica de Catalunya. L'any 1993 obtingué el premi "Joaquim Carreras i Artau" de l'Institut d'Estudis Catalans. Es soci de l'Institut d'Estudis Gironins i col·laborador dels Annals de l'Institut d'Estudis Gironins. A partir del 1982 és secretari i col·laborador de l'anuari Arxiu de Textos Catalans Antics i membre del Comitè Tècnic d'edició de Textos Jurídics Catalans del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. També forma part del comitè de redacció de la "Revista Catalana de Teologia". Des del 2007 és ajudant de direcció i col·laborador del Corpus Scriptorum Cataloniae. El 2007 fou nomenat assessor de l'Arxiu diocesà i de la Biblioteca del Seminari de Girona. Des del 2008 és membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Prat Sàbat

A D V O C A T S

Josep Ma Prat Sàbat
Josep Prat Riuró
Gerard Prat Riuró
Miquel Garcias Miquel
Luis Moreno Prat
Pau Vila Rutllant

Plaça Poeta Marquina, 2, Pral.
17002 **GIRONA**
Tel. 972 218 200 - Fax 972 213 718
www.pratsabat.com

COMAS

JOIERIA - RELLOTGERIA

Av. St. Francesc, 14 - Tel. 972 21 85 27 - 17001 GIRONA
c/ Pare Lluís Rodes, 19 - Tel. 972 84 07 17
17430 SANTA COLOMA DE FARNERS
c/ Major, 83 - 17190 SALT

**AGÈNCIA DE
Corcoy
TRANSPORTS**

**TRANSPORTS
DES DEL 1896**

C. Indústria, 36-38 "Mas Xirgu"
Sta. Eugènia, 30 - 17005 Girona
Tel. 972 20 15 33
Fax 972 20 50 99
corcoy@corcoy.info

IMPREMTA PAGÈS
més de 70 anys

c/ Can Planas, s/n
17160 ANGLES - Girona
Tel. 972 42 01 07 (6 línies)
info@impremapages.com

 www.impremapages.com

L'any 1986 obté la llicenciatura de Belles Arts a la Universitat de Barcelona i, tot seguit, treballa com a professor de l'estudi d'Art Fita. El 1987 obté la beca d'Arts Plàstiques de la Generalitat. Es relaciona amb la tendència figurativa dels anys 80. Les seves escenes es nodreixen d'ambients imaginaris on, personatges joves, déus, animals semifantàstics, fruita, vegetació i elements de l'arquitectura clàssica, conviuen en la superfície de la tela com a testimoni d'un paradís oníric i anhelat.

Línies de contorns precisos i una gamma cromàtica molt contrastada caracteritzen les seves pintures. Amb el pas dels anys i l'experiència, la seva pintura es va simplificant, reduint els elements més accidentals i decoratius i experimenta en noves composicions a partir d'una base fotogràfica.

A Barcelona, treballa a l'Escola de la Dona de la Diputació i, conjuntament amb l'Ester Baulida, realitza diverses col·laboracions artístiques efímeres en aparadors i en l'espai urbà de Girona. Després, s'instal·la a la rectoria d'Orriols, des d'on instiga la *Cooperativa per la cria del Pollastre de Raça Empordanesa*. Fa el màster d'Arquitectura del Paisatge de la UPC (2003) i comença a treballar en paisatgisme i disseny de jardins, tot i que mai abandona l'activitat plàstica.

El febrer del 2010, després d'un llarg parèntesi expositiu de nou anys, presenta un conjunt de pintures i ceràmiques pintades a la Fundació Àngel Planells, de Blanes. Fa una mirada a la realitat local com a punt de partida per a desenvolupar una reflexió pictòrica sobre el paisatge i el seu observador. D'entrada, ofereix una revisió del paisatge noucentista, en al·lusió a l'autor de l'espai d'exposicions; i en el paper de l'observador representa un visitant africà mitjançant un retrat que es repeteix en teles i ceràmiques pintades.

El conjunt d'obres configura un quadern d'apunts bàsics del procés de producció artística, però en mida engrandida per transformar-los en ornament. La pintura es resol amb cromatismes de la ceràmica tradicional i les ceràmiques estan fetes amb la col·laboració de Provi Casals. Després d'aquesta exposició, n'ha seguit una altra a l'Altell de Banyoles, que ha tingut com a protagonista el paisatge del Pla de l'Estany, reflectit en grans formats en paper i en petits apunts a l'oli. Actualment, està preparant, amb l'artista teixidora Mercè Ibarz, una exposició per la Fundació Valvi, de Girona (maig 2012).

Abans d'això, exposa en diversos espais de Girona, participa a fires d'art com les d'Arco i Niça de la mà de la Galeria Expoart, i també participa en nombroses col·lectives d'iniciativa institucional.

El 2008 col·labora en les il·lustracions del llibre *El cas estrany d'en Pere Porter*, juntament amb David Pujol i Narcís Figueres.

VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de las Creus – Diumenges 26 de febrer, 4, 11 i 18 de març.

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida del carrilet des del Pont de Pedra.

A 2/4 de 5 de la tarda: Sortida a peu de la plaça dels Apòstols.

*EN CAS DE PLUJA ES CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA

DIUMENGE 25 DE MARÇ : VIACRUCIS A LA CATEDRAL

Lloc: Catedral de Girona.

Hora: 3/4 de 5 de la tarda.

CONFRARIA DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 26 al 30 de MARÇ: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors".

Tots els dies a 2/4 de 8 del vespre rès a la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

30 DE MARÇ: DIVENDRES DE DOLORS

Missa de divendres dels Dolors a les 12 hores del migdia

i a les 8 del vespre (missa concelebrada amb l'acompanyament de la coral del GEiEG).

Organitza: Confraria de la Mare de Déu dels Dolors.

EXPOSANTA 2012

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Dies: 31 de març i 1, 2, 3, 4 i 5 d'abril.

Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

Inauguració: 30 de març a les 9 del vespre.

DISSABTE 31 DE MARÇ CONCERT DE MÚSICA SACRA

Lloc: Església del Mercadal de Girona.

Hora: 6 de la tarda.

Organitza: Federació d'entitats culturals de Catalunya i la Junta de Confraries.

DIUMENGE 1 D'ABRIL: CONCERT DE MÚSICA DE SETMANA SANTA

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors.

Hora: 6 de la tarda.

Organitza: Agrupació Coral de les Comarques Gironines i la Confraria de la Mare de Déu dels Dolors.

DILLUNS 2 D'ABRIL: PREGÓ 2012

Lloc: Saló de Descans del Teatre Municipal de Girona.

Hora: 8 del vespre.

A càrrec del Sr. Jaume de Puig i Oliver

(com a membre numerari de la Secció de Filosofia i Ciències Socials de l' IEC).

DIMARTS 3 D'ABRIL: CINEMA

Lloc: Cinema Truffaut (C/ Portal Nou núm. 7) -Girona

Hora: A 2/4 de 9 del vespre.

Projecció de la pel·lícula "BECKET" de Peter Glenville

Presentació anirà a càrrec del Sr. **Guillem Terribas** .

Entrada amb invitació. Les invitacions es poden recollir a la Llibreria Diocesana Casa Carles i la Llibreria 22.

DIMECRES 4 D'ABRIL: MANAIES DE GIRONA

Sortida: A les 8 del vespre des del Castrum de St. Lluc per fer entrega del Penó.

A la tornada desfilada pels carrers de la ciutat.

DIVENDRES 6 D'ABRIL: PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

A partir del migdia i durant tot el dia: Exposició de Passos a la plaça de la Catedral.

A 2/4 de 8 del vespre, sortida del Maniple de Manaies per recollir al penoner.

A les 10 de la nit: Sortida de la Processó del Sant Enterrament des de la Catedral.

A les 12 de la nit (aprox.): Arribada de la Processó a la Catedral.

Retiment d'honors a la Santa Creu. Paraules del Sr. Bisbe. Cant del Creu en un Déu. Benedicció final.

DISSABTE 7 D'ABRIL: CONCERT DE BANDA

A càrrec de la Banda de Música "LA LIRA" de Vilafamés (Castelló de la Plana).

Lloc: Rambla Llibertat de Girona.

Hora: 2/4 d'1 del migdia.

A 2/4 de 12 hi haurà una "cercavila" pels següents carrers: Plaça Independència, Santa Clara, Sant Francesc, Plaça Catalunya, Rambla Verdager i Rambla de la Llibertat.

Girona en tren

Puja al tren i diverteix-te!

“GERIÓ”
CARRILET de
Girona

CARRILETS TURÍSTICS CATALUNYA

Vila de Lloret, 100 - 17300 **BLANES** (Girona)
Tel. 972 35 20 64 - Fax 972 35 06 82

PROTEC
sistemes de seguretat

**ALARMES - CCTV - EXTINTORS
DETECCIÓ FOC**

PROTEC GIRONA
c/ Zaragoza, 21-b - 17003 GIRONA · Tel. 972 214 221
Fax 972 211 832 · protec@protecseguretat.org
Homologació DGS 996

www.protecseguretat.org

B a Vitrell
Restaurant

Avd. Sant Narcís 100

DIUMENGE 1 D'ABRIL: DIUMENGE DE RAMS

10.00 hores: Litúrgia de les Hores

11.00 hores: **Benedicció de Palmes a la plaça dels Apòstols, processó i Missa de Rams.**

Presidirà la celebració el nostre Bisbe Francesc.

DILLUNS 2 D'ABRIL: DILLUNS SANT

09.00 hores: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual.

DIMARTS 3 D'ABRIL: DIMARTS SANT

09.00 hores: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual.

17.00 hores: **MISSA CRISMAL. Benedicció dels Sants Olis.**

Presidirà la celebració el nostre Bisbe Francesc.

DIMECRES 4 D'ABRIL: DIMECRES SANT

09.00 hores: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual.

DIJOUS 5 D'ABRIL: DIJOUS SANT

09.00 hores: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

19.00 hores: **Missa vespertina de la Cena del Senyor.** Presidirà la Missa el Bisbe Francesc.

DIVENDRES 6 D'ABRIL: DIVENDRES SANT

11.00 hores: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

17.00 hores: **Celebració Litúrgica de la Passió del Senyor.** Presidirà la celebració el Bisbe Francesc.

22.00 hores: **Processó del Sant Enterrament.** Acte final a l'escalinata de la Catedral.

Paraules i Benedicció final del Bisbe Francesc.

DISSABTE 7 D'ABRIL: DISSABTE SANT

11.00 hores: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

23.00 hores: **Vetlla Pasqual.**

Presidida la celebració pel Bisbe emèrit Mons. Carles Soler.

DIUMENGE 8 D'ABRIL: DIUMENGE DE PASQUA

10.30 hores: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

11.00 hores: **Missa solemne del Dia de Pasqua. Benedicció Apostòlica.**

Presidirà la celebració el nostre Bisbe Francesc.

DIA: Dimarts 3 d'abril
HORA: a 2/4 de 9 del vespre.
LLOC: Cinemes Truffaut
c/ Portal Nou, 7
PRESENTACIÓ:
Sr. GUILLEM TERRIBAS
Entrada amb invitació,
es poden recollir a la Llibreria
Diocesana Casa Carles i
a la Llibreria 22

La pel·lícula *Becket*, del director Peter Glenville, és esplèndid exemple del cinema històric que reproduïx un drama històric situat a l'Anglaterra del segle XII. Narra els enfrontaments entre Enric II Plantagenet, rei d'Anglaterra, i Thomas Becket, que arribà a ser canceller i després arquebisbe de Canterbury des de 1162. Les desavinences entre ambdós personatges començaren al voltant de l'any 1164, quan, amb l'aprovació de la Constitució de Clarendon, el rei portà a cap una reforma del sistema judicial que reduïa substancialment les atribucions de l'Església.

Thomas Becket es converteix en el gran amic del rei Enric II d'Anglaterra. Company habitual d'aventures, el rei hi confia de tal manera que, tot i ser saxó (els nobles normands eren la classe dominant en el si de la Cort anglesa), el nomena lord Canceller del regne, fet que provoca l'enveja generalitzada i les protestes airades del bisbe de Canterbury i de Londres.

Encara que és un home amb un gran criteri propi i la seva lleialtat al rei és inqüestionable, Becket nota un gran buit al seu interior, i detecta les vel·leïtats del seu amic, també pel que fa a la seva afició a les dones. Tot canviarà quan Enric II, al morir l'arquebisbe de Canterbury, decideix nomenar a Becket per aquest càrrec de responsabilitat eclesiàstica.

Aquesta idea no entusiasma a Becket, però una vegada consagrat bisbe, va descobrir quelcom que, finalment, li omple el buit interior que sentia: l'honor a Déu i el seu servei. Aquest camí de servei a Déu li provoca grans sofriments perquè s'ha d'oposar a les maniobres i ordres del rei per tal de retallar el creixement del poder papal a Anglaterra.

L'obra, producció de l'any 1964, obtingué nombrosos premis, com l'Oscar al millor guió adaptat (aspirava a 12 nominacions) i el Globus d'or i un *National Board of Review* com a millor pel·lícula.

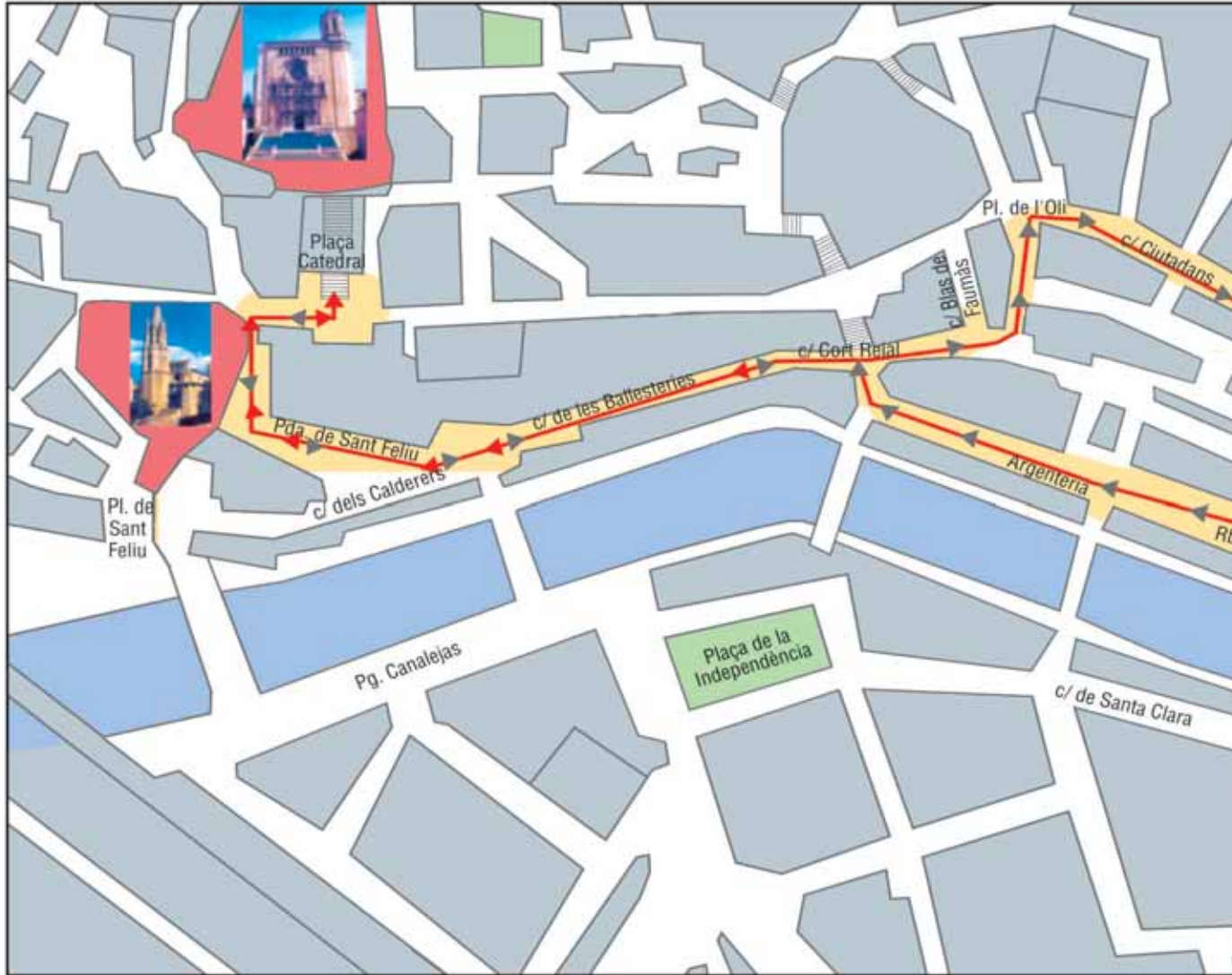
- 1.- Maniple de Manaies
- 2.- Porrer
- 3.- Acòlits amb la Creu Processional i cirials
- 4.- Confraria de Jesús i els Nens
(Pas de l'Entrada Triomfant de Jesús a Jerusalem)
- 5.- Orquestra Xarabanda Band
(Secció de la Banda Bang-Girona)
- 6.- Confraria de Sant Honorat
(Pas de la Institució de l'Eucaristia)
- 7.- Confraria de Sant Isidre Llaurador i Sant Galderic
(Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemani)
- 8.- Confraria de Jesús Crucificat (Pas de L'Ecce Homo)
(Pas de la Caiguda de Jesús)
Banda de Música dels Manaies
- 9.- Confraria del Silenci
(Pas de la Trobada de Jesús amb la Mare de Déu)
- 10.- Confraria de la Santa Faç
(Pas de la Trobada de Jesús amb la Verònica)
- 11.- Confraria de la Passió
(Pas de l'Agonia de Jesucrist)
- 12.- Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor
Jesucrist (Creu d'Improperis)
- 13.- Banda de Música de Vilafamés
(Castelló de la Plana)
- 14.- Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre
Senyor Jesucrist (Imatge de Jesús Crucificat)
- 15.- Confraria del Davallament
(Pas del Davallament de Jesús)
- 16.- Confraria de la Mare de Déu dels Dolors
(Pas de la Dolorosa)
- 17.- Confraria del Sant Sepulcre (Pas dels Perfums)

Grup percussió
- 18.- Guàrdia del Sant Sepulcre (Pas del Sant Sepulcre)

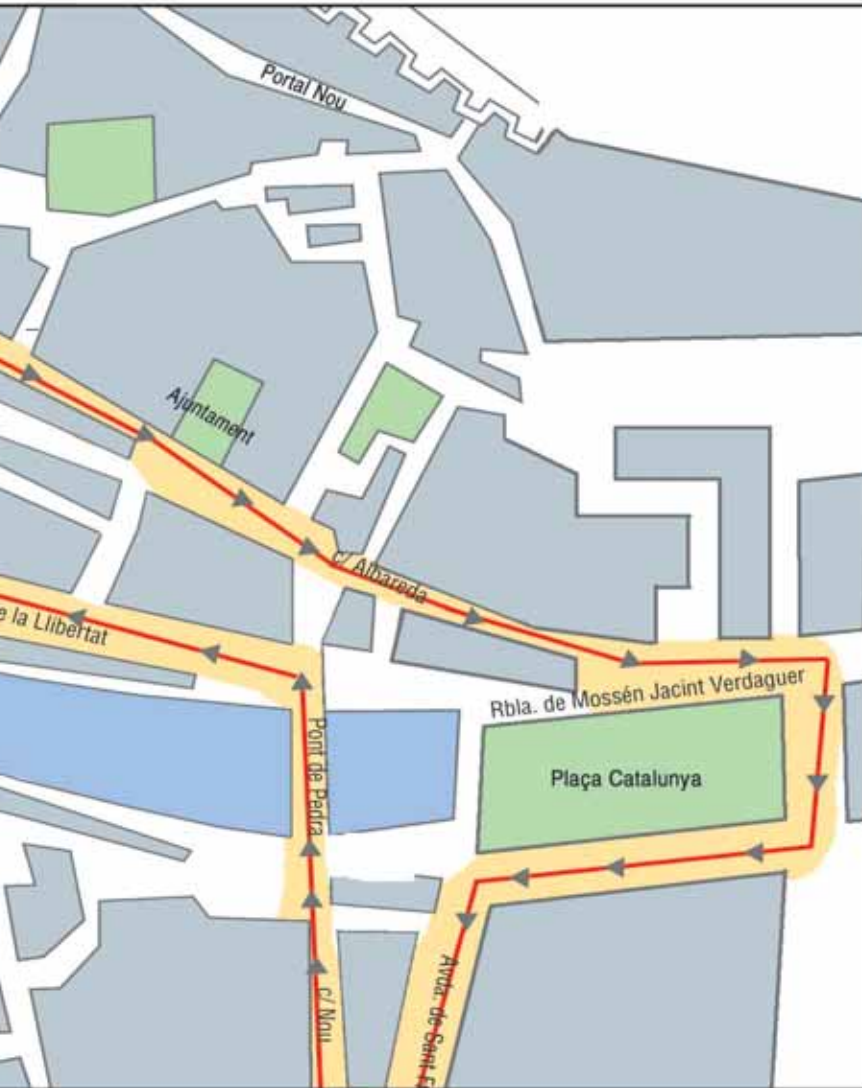
Cavallers de l'Ordre del Sant Sepulcre de
Jerusalem
- 19.- Junta de Confraries de la Setmana Santa de
Girona

Presideix la processó el Sr. Bisbe acompanyat dels
Canonges del Capítol de la Catedral, Consiliaris
de les Confraries i altres preveres i diaques
- 20.- Escorta a cavall de la Junta de Confraries

Itinerari de la PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT 2012

EN CAS DE PLUJA ES FARÀ UN ACTE A L'INTERIOR DE LA CATEDRAL

**DIVENDRES, 6 D'ABRIL
A LES 10 DE LA NIT**

PLAÇA DE LA CATEDRAL
PORTAL DE SOBREPORTES
PUJADA SANT FELIU
CARRER BALLESTERIES
CORT REIAL
PLAÇA DE L'OLI
CARRER CIUTADANS
PLAÇA DEL VI
CARRER ALBAREDA
PLAÇA CATALUNYA
AV. SANT FRANCESC
CARRER FONTANILLES
CARRER NOU
PONT DE PEDRA
RAMBLA DE LA LLIBERTAT
ARGENTERIA
BALLESTERIES
PUJADA SANT FELIU
PORTAL DE SOBREPORTES
PLAÇA DE LA CATEDRAL

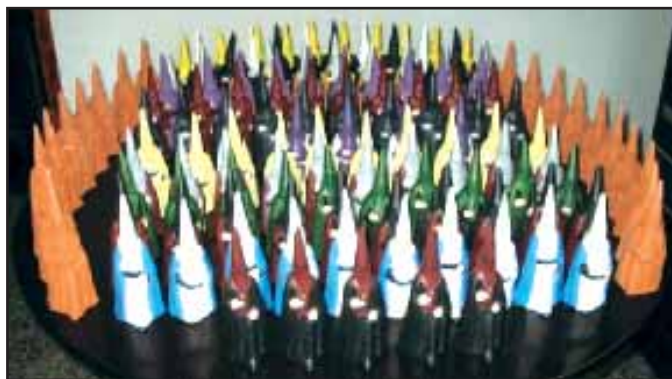
A l'església dels
Dolors dies:
31 de març i
1, 2, 3, 4 i 5 d'abril

• • •

Horari matins:
d'11 a 13.30 h
Tardes:
de 17 a 20 h

La Junta de Confraries de Girona, amb l'ànim de donar difusió, així com de popularitzar-los ha editat una sèrie d'objectes que exposa en aquesta pàgina i que es poden adquirir durant la Setmana Santa a l'exposició de l'església dels Dolors i a la parada que s'instal·larà el dissabte 31 de març, a la Rambla i el Divendres Sant, dia 6 d'abril, a la plaça de la Catedral.

Figures de fang que reproduïxen els diferents confreres. Hi ha figures pintades i sense pintar. Original dissenyat per l'artista gironina Ció Avellí.

Estoig recopilatori de tots els Pins dels diferents confreres que s'han editat.

Litografies signades pels diferents autors dels Cartells de Setmana Santa.

Sobres amb matal·segells oficials, concedits per la Direcció General de Correus i Telègrafs.

SETMANA SANTA GIRONA 2012

WEB:

juntaconfrariesdegirona.cat

- 1- Manaia
- 2- Porrer
- 3- Creu Processional
- 4- Confrare Jesús i els Nens
- 5- Confrare Sant Honorat
- 6- Confrare Sant Isidre Llaurador i Sant Galderic
- 7- Confrare Jesús Crucificat
- 8- Confrare del Silenci
- 9- Confrare de la Santa Faç
- 10- Confrare de la Puríssima Sang
- 11- Confrare de la Passió i Mort
- 12- Confrare de la Passió
- 13- Confrare del Davallament
- 14- Confrare dels Dolors
- 15- Confrare del Sant Sepulcre
- 16- Guàrdia Noble
Confraria Sant Sepulcre

Tenen un preu de 2,40 euros, que es destinen a subvencionar els actes que s'organitzen. Es poden trobar a la Junta de Confraries, durant l'exposició a l'església dels Dolors o bé mitjançant les confraries. Moltes gràcies.

CONCERT SETMANA SANTA GIRONA

PRIMERA PART:

- 1.- El Tío Tomás (Carlos Romero Meliá)
- 2.- Tango For Toreador (Herman Chr. Snijders)
- 3.- El Bateo (selecció) (F. Chueca)

SEGONA PART:

- 1.- Enhorabona, mestres (Pere Sanz)
- 2.- El Ciclo de los Ríos (Malando-Vlak)
 - 1.- Río Negro
 - 2.- Orinoco
 - 3.- Chubut

A CÀRREC DE LA BANDA DE MÚSICA "LA LIRA"
DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL DE LA ROCA DE VILAFAMÉS (Castelló)

DIRECTOR: Raül Cabanes Tena

DATA: 7 d'abril de 2012

LLOC: Rambla Llibertat - **HORA:** A les 12.30 del migdia

ORGANITZEN: Junta de Confraries de
Setmana Santa de Girona i el GEiEG

COL·LABORA: Ajuntament de Girona

En cas de pluja el concert se celebrarà al Centre Cultural La Mercè

armeria-esports
“GIRONA”
c/ Santa Clara, 46 - Tel./Fax 972 20 29 42 - GIRONA

Pere Quera

Joiers des de 1887

GIRONA - 17001

Argenteria, 22 - Tel. 972 20 46 90 - Fax 972 20 13 49
Sant Antoni Maria Claret, 10 - Tel. 972 22 42 28

PALAMÓS - 17230

11 de Setembre, 36 - Tel. 972 31 48 13

FIGUERES - 17600

Lasauca, 1 - Tel. 972 51 15 45

www.perequera.com

des de 1875

CASA PIJAUME

*Tot tipus d'espardenyes,
sabates per a plantilles,
amples especials per a peus delicats*

ara
Germany

Clarks
SPRINGERS

Rambla Llibertat, 9 - Tel. 972 20 82 01
Rambla Llibertat, 13 - Tel./Fax 972 20 08 29
17004 GIRONA

l'eix comercial que no t'acabaràs

moda · restau-
rants · bars ·
música · per-
fumeries · para-
ment de la llar ·
jocs i regal · foto-
grafia · joieries ·
llibreries · viatges
es de salut ·
artístiques ·
la · restau-
nts · bars ·

Hortes, 22 entresòl · Tel. 972 486 107
www.gironacentre.org

SETMANES DE PASSIÓ I SANTA: UN VIATGE EN EL TEMPS

Sra. Alcaldessa, Sr. Bisbe, President de la Junta de Confraries, Autoritats, Senyores i Senyors, amics tots...

Quan el bon amic Xavier Ribera em va trucar en nom i representació de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona per a comunicar-me la decisió de la Junta i oferir-me la responsabilitat del Pregó d'enguany vaig tenir un esglai, sí un esglai... un esglai de dubte i d'incertesa perquè s'hagués confiat en la meva persona i en la meva capacitat immerescuda per a honorar una agrupació tan important i significada per a l'espiritualitat dels gironins... ahora, però vaig tenir un esglai de joia, ja que també enguany la meva mare, l'Anna Maria Gamero i Fauró, ha estat designada Prior dels Dolors de Besalú, el meu fill Jordi ha sortit de manaia per primera vegada i la meva filla Maria ha portat la borla del penó de l'àvia, ... i també, a totes aquestes emocions, s'hi

barreja un sentiment d'il·lusió sincera per l'oportunitat que m'estan donant per a mostrar-los un bocinet de la meva vida i de la meva ànima, tan lligades a Girona, als gironins, al seu esperit i a la seva manera de ser.

Per tot això, el primer que voldria fer és agrair-los de cor la confiança que m'han fet per encapçalar un acte tan significat, ja que sóc d'aquells que encara pensen que, més enllà de la Tradició, els actes d'aquest dies de Setmana Santa i la nostra actitud davant d'ells són manifest i reflexió de l'ànima de tot un Poble... una ànima que a Girona és ben viva i plena d'esperança envers el seu avenir.

El que voldria doncs és convidar-los a tots vostès, a partir d'ara mateix, a un particular viatge en el temps on s'hi barrejaran els records amb les reflexions

suscitades per aquells flashos perduts en la memòria, sense oblidar el convit a l'acció responsable i decidida envers la millora personal i col·lectiva a què aquestes reflexions ens conviden.

I la meva màquina del temps ara retrocedeix fins a finals de la dècada dels 60, on hi veig un entorn familiar que, tot i les dificultats del moment, era ple d'il·lusió, d'amor i de fe. Un entorn on els avis i els pares, amb la preocupació constant per arribar a final de mes, ens inculcaven sempre aquella seguretat i convenciment que ens en sortiríem segur, per difícils que restessin les coses. Un entorn familiar on la iaia Marina em feia vestits de capellà per dir la Missa al menjador de casa, mentre el meu germà Narcís em feia d'escolanet i jo m'afanyava a fer combregar a tothom qui arplegava per casa i pel carrer (aquella època jo era Mossèn Josep del

Pont). Sí... un entorn familiar que es barrejava amb l'escola... l'escola pública primer, a Besalú, i la privada més tard, a Girona. Escoles que, independentment de la seva condició i titularitat, ens ensenyaven i ens comprometien amb aquells valors i virtuts que tant demanem avui a la nostra societat: la capacitat d'esforçar-se i de sacrificar-se per una ambició sana, l'agraïment per les coses bones que ens passaven, la capacitat per a il·lusionar-se i per a accontentar-se amb les coses senzilles i els petits detalls, la humilitat sincera i el *low profile*... i tantes d'altres que la memòria no m'abasta a recordar, però que m'inspiren la primera reflexió que avui volia compartir amb vostès:

Que d'important que n'és com eduquem els nostres fills... Sí que d'important que n'és com eduquem els nostres fills... des dels pares i els avis, als catequistes, als educadors, als educadors d'educadors, i a tots aquells que decideixen en aquest camp... tots som avui els responsables que en els propers anys la societat sigui més humana, més valenta, més capaç i més preparada per enfrontar-se als nous reptes que ja s'entreveuen en el camí, i en conseqüència només invertint ara molt temps i recursos en l'educació dels nostres fills, assolirem un demà amb més Progrés, més Benestar i més Pau d'Esperit... qualsevol decisió desencertada en aquest àmbit pot tenir conseqüències fatals per al nostre avenir. Des d'aquesta Tribuna, aquest capvespre, **faig una primera crida a la Responsabilitat de País a tots aquells que tenim quelcom a dir en aquest sentit perquè dediquem tots els recursos al nostre abast, fins i tot els que no hi són, per assegurar aquest futur. L'Educació és un Element Clau, i cal un compromís compartit per tothom i a llarg termini envers ella. Amb això no s'hi juga... i aquí no s'hi val a retallar!!!**

Dit això, tornem a la màquina del Temps que ens transporta ara a la dècada dels 70... i em trobo que les Misses al menjador de casa ja s'havien acabat i ara tocaven les Processons. La iaia marina i la mare ja no m'havien de fer més vestits de capellà, però ara les teníem ben ocupades

fent-nos vestits de manaia, d'estaferm, de jueu, de vesta tot aquest enrenou era per les processons que preparàvem al jardí de casa i fèiem al bell mig del Pont de Besalú amb cosins i amics del barri... jocs que simultaniejàvem amb la Processó dels Petits de Besalú... encara recordo el meu primer any fent de Capità de la Mare de Déu dels Dolors en un Pas molt senzillet on hi havia una foto de la Mare de Déu encerclada amb flors i esparregueres que nosaltres mateixos havíem anat a buscar al bosc. Per nosaltres era un orgull i una il·lusió poder fer quelcom que ens apropés a la Processó dels grans, la Processó dels Dolors de Besalú, una manifestació de devoció i d'espiritualitat única en el cicle quaresmal català i que aleshores era el nostre ideal, un ideal que ben aviat es va fer realitat quan el Sr. Bertomeu Guix, al Cel Sia, ens va triar a una colla de nens de la comunió per configurar el pas dels impropis de recent creació, fet que em porta a la segona reflexió que volia compartir amb vostès aquest Dilluns Sant:

Que d'important que n'és tenir ideals per a engrescar-se amb noves i velles il·lusions... Sí, que d'important que n'és tenir ideals per a engrescar-se amb noves i velles il·lusions... mirin tot el que els he explicat: les processons al jardí de casa, les processons dels petits pels carrers de Besalú, entrar per primera vegada a la processó dels grans, etc... totes aquestes coses eren il·lusions que ens engrescaven a fer i a no aturar-nos. Amb l'ajut de pares, mestres i avis somniàvem que nosaltres podíem ser els protagonistes... i a fe de Déu que ho érem. Somniàvem que tot el que pensàvem ho podríem fer possible... i a la nostra manera ho fèiem realitat. Vet aquí doncs la meva **segona crida a la Responsabilitat de País que els vull transmetre aquesta vesprada: no podem retornar la il·lusió i l'esperança en els nostres fills, i en la nostra societat, si contínuament estem donant missatges negatius i de frustració.** Sóc el primer que penso que cal explicar i no defugir la crua realitat del moment, però també penso que tot seguit i sense demora cal explicar les increïbles oportunitats del present. **Ens trobem davant un moment**

èpic on està tot per fer i tot per decidir i consegüentment aquest és el vertader missatge que tots hauríem d'impulsar en l'imaginari col·lectiu a fi i efecte que, igual que en la nostra infantesa, els nostres petits puguin trobar també les seves oportunitats.

Programem de nou la màquina del temps, ara perquè ens teletransporti a les dècades dels 80 i dels 90... S'hi entreveuen records de Manaia amb el Maniple d'en Manel Ramon i el pare cantant la Salve amb els Apòstols, tot sentint a flor de pell la Processó dels Dolors de Besalú, un esdeveniment únic i diferencial a les nostres contrades, un esdeveniment on la tradició, el silenci, el misticisme i l'espiritualitat es donen la mà i caminen plegats. Records de Manaia de Besalú barrejats amb els carrers de Girona tot venint amb els pares per Divendres Sant a veure la Processó del Sant Enterrament... quin goig feien tants Manaies i tantes vestes junts i que macos que anaven tots !!! Records també de les Trobades de Manaies i Estaferms de les Comarques Gironines... primer a Banyoles, seguit de Sant Hilari, Girona, Camprodon i la darrera a la que vaig poder participar al meu poble, a Besalú, amb motiu de l'aniversari de la Fundació de la Venerable Congregació dels Dolors ja feia 300 anys, l'any 1699. Quin goig que feien tots els Manaies gironins desfilar amb pas ferm pel Pont Vell i pels carrers milenaris de la Comtal Vila. No oblidaré mai que va ploure tot el dia a bots i barrals i just mitja horeta abans de començar es va obrir el Cel... un miracle? No ho sabem mai, però jo sí que estic convençut que la Mare Dolorosa hi va donar la seva empenyeta. Al final de la Jornada, el sopar amb tots els Maniples i grups de les nostres contrades va ser quelcom únic i irreplicable... una explosió de germanor, solidaritat i col·laboració!!! I és aquella feta que m'inspira la tercera reflexió d'aquest capvespre:

Que d'important que n'és tenir una visió compartida i un compromís comú... Sí, que d'important que n'és tenir una visió compartida i un compromís comú... mirin, si quelcom m'ha quedat d'aquelles trobades de Manaies i Estaferms, a més del cromatisme i la bellesa espectacular que suposava

cada desfilada, n'és l'esperit de germanor que regnava entre tots els integrants de les diferents formacions vingudes dels racons més allunyats del Principat. Per sobre de tot, però m'ha marcat la visió compartida i el compromís comú que tots i cadascun dels presents teníem per donar el millor de nosaltres mateixos, per fer de cada

trobada un esdeveniment únic i excepcional, evitant personalismes i lliurant-nos a l'èxit del col·lectiu, adonant-nos que del particular i òptim rendiment de cada individualitat, de cada manaia, de cada estaferm en depenia l'èxit del conjunt... i aquesta reflexió em serveix per llançar-los la meua **tercera crida a la Responsabilitat de País: ens cal una visió compartida i un compromís comú del que volem ser com a persones, com a ciutat, com a societat...** mentre continuem com "burriquets" cadascú estirant pel seu cantó i vetllant només pels propis interessos particulars, no arribarem mai enlloc... i el pitjor de tot és que, en un moment com l'actual, correm el risc d'hipotecar "de per vida" el futur dels nostres fills... per tant **Reaccionem ja, i posem-nos d'acord tots plegats... és molt senzill, només ens cal una miqueta de voluntat i un pèl menys d'egoisme !!**

Ostres tu, la màquina del temps m'ha saltat al segle XXI i no s'ha espatllat per l'efecte 2000... que bé, podré continuar amb el meu relat!!!

Ja casat amb la Marta, la meua esposa, voltava l'any 2002 que els meus companys de Junta de la Venerable Congregació dels Dolors em van demanar si volia acceptar el càrrec de

Secretari... i no m'hi podia pas negar, ja que suposava comprometre's amb el repte de continuar quelcom que ha estat, és i serà element integrador i conciliador per a tots els besaluencs, siguin quines siguin les seves creences i/o formes de pensar; una devoció i un fervor espiritual que vam rebre dels nostres avantpassats i que s'ha transmès, generació rere generació des de l'any 1699, motiu pel qual la Generalitat de Catalunya ens va concedir la Creu de Sant Jordi l'any 2005... un reconeixement pels que hem tingut la sort de poder-ho viure, però per sobre de tot un reconeixement per tots aquells que ens han precedit i que, amb el seu fervorós entusiasme, han transmès fins a nosaltres l'esperit que avui ens anima i el gran exemple de la seva devoció a la Mare Dolorosa.

Aquest càrrec a la Junta dels Dolors m'ha donat l'oportunitat de conèixer gent única i viure moments molt especials... recordo bé el II Congrés de Confraries, Congregacions i Germandats de Setmana Santa de Catalunya, que vam celebrar aquí a Girona l'any 2005. Allà vaig conèixer persones excepcionals, com són en Xavier Ribera o en Josep Maria Nogué entre molts altres amics. Ja amb anterioritat havia conegut en Francesc Cayuela o en Jesús Ortiz en les Trobades de Congregacions dels Dolors de Catalunya, ... i encara amb més anterioritat, la Leo i en Vicenç Pijaume que juntament amb Mossèn Joan Baburés sempre ens han fet costat a la Processó de Besalú... sort en tinc del bon amic i Mossèn Joan que m'ajuda cada any a donar el to per cantar el "*Crec en un Déu*" a l'acabar la Processó.

I els explico tot això perquè tots aquests darrers fets i coneixences de la meua vida congregacional m'han inspirat la quarta reflexió que avui volia compartir amb tots vostès:

Que d'important que n'és col·laborar i implicar-se per fer i millorar... Sí, que d'important que n'és col·laborar i implicar-se per fer i millorar... mirin, si quelcom he après de la meua relació amb tots vostès és la importància de col·laborar per fer i millorar les coses. Ajuntar esforços per a canviar el món sense esperar ni aspirar res a canvi,

entenen que si volem canviar el món, si no ho fem nosaltres ... qui ho farà? ... i aquesta és la meua **quarta crida a la Responsabilitat de País que els volia fer avui: ens cal col·laborar, sota la base de la generositat i de la confiança, com a únic motor del progrés per evitar l'esclavitud de la immediatesa i les angoixes del moment que ens ha tocat viure.** Si volem seguir sent, ens cal una col·laboració oberta i assenyada, una col·laboració amb concòrdia amb els altres pobles, una col·laboració sense actituds confrontacionals i extensiva a tots els camps... creguin-me, un món millor és possible si som capaços de pensar en clau col·lectiva i no només individual.

Bé, la Màquina del Temps ja no dóna més de sí... tan sols em resta provar el seu funcionament per a desitjar el futur. Encara que sigui per un instant, li demano a la maquineta que em permeti reflexionar al voltant de les claus que ens han de permetre excel·lir com a persones i com a societat... i ella em proposa un joc ben curiós...

... coneixent la meua adscripció a l'Orde dels Servents de Maria, em convida a cercar-ne la resposta en el res de la Corona, l'oració per excel·lència dels congregants dels Dolors, i a trobar així les claus del que busco tot reflexionant al voltant dels 7 Dolors de Maria... i així, he visualitzat aquest 7 desitjos per Girona i pels gironins que a vostès vull oferir:

Primer Dolor – La Profecia de Simeó... tal i com Simeó va profetitzar a la Mare una vida plena d'ensurts, que l'oracle de Simeó ens inspiri a nosaltres en positiu... que Girona sigui i continuï sent depèn de nosaltres, i només de nosaltres... en això ningú ens hi ajudarà. Allunyem doncs de l'imaginarí col·lectiu aquest victimisme nociu dels darrers anys i afermem-nos en la convicció que només si ens ho proposem podrem recuperar l'orgull tan preuat de ser el que som: gironins!!!

Segon Dolor – La Fugida a Egipte... tal i com la Sagrada Família va saber trobar el camí cap a un futur més segur,

sapiguem trobar nosaltres també el camí en les nostres Fortaleses: el potencial i l'empenta emprenedora de la nostra gent, la nostra història i la nostra cultura, així com alguns dels nostres models econòmics, industrials i del coneixement són trets diferencials que hem de capitalitzar... a què esperem doncs?

Tercer Dolor – La Pèrdua de Jesús al Temple... la solució als nostres grans reptes passa per la gent jove, deixem doncs que els nostres nanos es perdin al Temple, deixem-los fer, estimulem la seva autonomia personal, animem-los a llançar-se a la piscina i a emprendre... ells només necessiten de nosaltres que els donem aquella empenyeta d'autoconfiança i seguretat. No tinguem por i animem-los a menjar-se el món!!!

Quart Dolor – Maria troba Jesús Camí del Calvari... que aquella trobada de la Mare en el Carrer de l'Amargura tot fent costat al Fill, ens inspiri a tots els gironins per trobar en la família i en els éssers estimats aquella sensació de confiança i seguretat tan necessària quan estem en hores baixes. Mimem i protegem la família com a nucli bàsic de la nostra estabilitat, riquesa espiritual i progrés social.

Cinquè Dolor – Maria al Peu de la Creu... que la disponibilitat i la fermesa de la Mare davant la Creu tot contemplant el suplici de Jesús, ens mostri a tots plegats el camí per a seguir fermes, sense dubtar, sense perdre l'estabilitat ni el rumb, davant els reptes de la vida. Que les dificultats del moment actual no ens impedeixin veure un demà ple d'esperança. Només així podrem construir amb garanties el nostre present.

Sisè Dolor – Jesús mort en els braços de la Mare... que la imatge de la Mare desconsolada amb el Fill mort en braços, inspiri l'Església gironina a acollir i a donar esguard a tots els seus fills, independentment del seu origen o creença, i a evolucionar amb els temps seguint sempre el model i les ensenyances del Mestre.

I ja per acabar el setè Dolor, però abans d'aquesta darrera reflexió deixin-me agrair-los de nou, a tots vostès, que m'hagin escoltat, i a la Junta de Confraries de Setmana Santa per haver-me fet la confiança...

Setè Dolor – Maria lliura Jesús al Sepulcre... i resta en soledat i serenitat tot esperant la Resurrecció. Aquest darrer Dolor ens mostra la "clau" del tot plegat...

"CREURE PER VEURE" enlloc del Veure per Creure de Sant Tomàs... Creure per Veure aquesta és la clau, aquest és el secret... com a persones, com a societat, com a País només creient en la força de les nostres il·lusions, valors, capacitats i creativitat superarem els reptes de l'avenir i farem de Girona el que nosaltres vulguem que sigui... endavant doncs... **CREIEM perquè VEUREM!!!**

**Per Molts Anys, Bona Setmana Santa
i Moltes mercès a tots per venir!!!!**

1. Via Crucis

2. Diumenge de Rams

3. Manaies

4. Missa de Passió

5. 6. 7. 8. 9 i 10

Recull Acta celebració a l'interior
de la Catedral de la Processó del
Divendres Sant, suspesa
per la pluja.

11. Catedral Vetlla Pascual

-1-

-2-

-3-

-4-

-5-

-6-

-7-

-8-

-9-

-10-

-11-

Magatzems
La Palma

Llenceria i roba interior

Sta. Clara, 48 - Tel. 972 20 42 83
17001 **GIRONA**
Migdia, 1 - Tel. 972 22 04 55
17001 **GIRONA**

COMA

JOIERIA - RELLOTGERIA

c/ Nou, 27 - Sant Francesc, 28
Tel. 972 21 68 21 - **GIRONA**
c/ Sta. Eugènia, 26 - Tel. 972 20 32 48

SERVEI ESTACIÓ

Bricolatge - Decoració
Indústria - Llar

Sèquia, 20 (cantonada Jaume I)
17001 **GIRONA**
Tel. 972 20 40 62 - Fax 972 20 55 22
girona@serveiestacio.com
www.serveiestacio.com

**PORTES
METÀL·LIQUES**

- Residencials
- Comercials
- Industrials
- Automatismes

Avda. Font de la Pólvora, 3 i 5 - Fax 972 22 36 17-17004 GIRONA

Tels. 972 20 82 88 - 972 21 22 55

L'àmfora
BAR-RESTAURANT

El Casal del Pernil

MENÚ ESPECIAL SETMANA SANTA

Força, 15 - Tel. 972 20 50 10
17004 GIRONA

GALERIA D'ART
EL MOLÍ

BELLES ARTS
CERÀMICA I EINES
PINTURES
MATERIAL D'ART
MARCS D'ENCÀRREC
MANUALITATS

Sta. Clara, 15-17 - Tel. 972 20 36 64 - 17001 GIRONA
St. Agustí, 38 - Tel. 972 20 55 11 - 17003 GIRONA

RIBUGENT
marroquineria

c/ Sta. Clara, 40 - Tel. 972 20 33 83
17001 GIRONA

DO

Taverna Catalana

Plaça Independència, 16 • 17001 Girona • Tel. 972 22 27 40
www.dotaverna.cat • info@dotaverna.cat

ARTUSI

TORNÉS
GIRONA

PASTISSERIA - CAFETERIA
RESTAURACIÓ

Carrer Miquel, 51 - 17001 Girona - T. 972 207 433
www.tornes.cat

TOT-SAL

GRUP PALMERAS

TOT-SAL 55, S.L.
Polígon Industrial Girona
Av. Polígons Catalans 133
17457 Rudells de la Selva
(Girona)
T 0034 972 47 81 49
F 0034 972 47 76 49
info@total.com

www.totsal.com

KARLA
D E C O R A C I Ó

c/ Ballesteries, 22 - 17004 GIRONA
Tel. 972 20 59 14 - Fax 972 20 79 02
E-mail: karla@adknet.net

Can Punxa

RESTAURANT
ANTIC CAFÉ-BAR

Passeig St. Joan Bosco, 2
17007 PONT MAJOR (Girona)
Tel. 972 22 40 33

REGALS
ROURA

- CERERIA
- OBJECTES PER REGAL
- FLORS SEQUES

Ciutadans, 22 - Tel. 972 20 33 19
17004 GIRONA

«ESTIGUEM ATENTS ELS UNS ALS ALTRES PER ANIMAR-NOS A L'AMOR FRATERN I A LES BONES OBRES» (He 10,24)

Aquest text de la carta als Hebreus va ser escollit pel sant Pare Benet XVI per encapçalar el Missatge de Quaresma, que com cada any, adreça a tots els fidels.

Permeteu-me que també jo glossi aquestes paraules, en aquesta reflexió que es demana, també anualment, al Consiliari de la Junta de Confraries de Setmana Santa.

Ja sabeu que una de les preocupacions dels Consiliaris de les Confraries ha de ser estimular la vida espiritual en el sí de la Confraria. És en aquest sentit que veig molt oportú de reflexionar a partir d'aquesta frase.

Estiguem atents els uns als altres, diu l'autor de la carta als Hebreus. Estar atent, vetllar, preocupar-se pels altres en el millor sentit de l'expressió és el que implica el sentit de germanor propi d'una Confraria, que com molt bé sabeu vol dir conjunt de germans. La fraternitat s'ha de mostrar precisament en aquest sentit d'atenció envers els altres.

No es tracta d'una atenció de xafarderia, sinó d'una autèntica preocupació pel bé dels altres, esperant i permetent alhora que els altres es preocupin i s'interessin per un. Aquesta reciprocitat en l'interès dels uns pels altres és bàsica per aconseguir una autèntica germanor.

Per animar-nos. El fruit de l'atenció dels uns pels altres ha de ser donar ànims. En uns moments de desesperança, de crisi econòmica, de veure un futur incert, de manca de valors... donar ànims és essencial. Prou que n'estem de desanimats, desencisats, mancats d'esperança. Quan, en realitat, sempre hi ha motius d'esperança. Les possibilitats són immenses si sumem esforços. I més si som persones de fe, que tot i sabent que "a Dios rogando

y con el mazo dando", confiem en l'ajut del Senyor que no falla mai, perquè sempre escolta l'oració dels desvalguts.

Donar ànims significa valorar les petites accions, confiar en les persones, pensar positivament, saber que les coses i les persones sempre poden canviar... Quan ens anirem mútuament i no ens lamentem som capaços d'aconseguir coses insospitades.

A l'amor fratern i a les bones obres. Anirem-nos, doncs, els uns als altres a estimar-nos més. A saber dispensar les equivocacions. A perdonar-nos quan ens han ofès. A corregir i deixar-nos corregir quan ens desviem. ... I també, naturalment, en clau positiva: A fer el bé. Procurar el benestar dels altres, ser caritatius, compassius, generosos, servicials, amatents a ajudar sempre...

El sant Pare acaba el seu missatge convidant-nos a caminar plegats en la santedat. Pot semblar utòpic. Però som cridats a ser sants. I hem de voler-ho ser. I cap sant no es fa sant tot sol. També necessiten dels altres, de la comunitat, de la Confraria.

Tant de bo aquesta Setmana Santa i aquesta Pasqua siguin un bon moment per estar més atents els uns als altres i se'ns obri una nova possibilitat per fer realitat el que Déu espera de nosaltres, tal com ens ho demana el mateix Jesús a l'evangeli: "*Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial*" (Mateu 5,48).

Joan Baburés i Noguer
Consiliari de la Junta de Confraries

LA CRUCIFIXIÓ DE JESÚS, EL DARRER QUADRE PER RESTAURAR DELS DOLORS

El darrer quadre que quedava per restaurar dels sis que es troben a l'Església dels Dolors de Girona, en aquests moments és a la fase final de la seva rehabilitació als tallers del Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya a Valldoreix. Properament es farà la presentació d'aquest treball dins dels actes que la Congregació dels Dolors organitzarà en motiu del 325è aniversari de la seva fundació. Potser ara és un bon moment per fer un petit balanç de la història de la restauració d'aquestes obres. Estem parlant de pintures d'oli sobre tela emmarcades en fusta i amb unes dimensions de 5x4 metres cadascuna d'elles, realitzades a principis del s. XIX. Estan situades a les parets laterals de la nau central de l'Església dels Dolors de Girona i representen, juntament amb l'escultura de la Pietat de l'altar major, els Set Dolors de la Mare de Déu.

Aquestes pintures en un principi varen ser atribuïdes a Joan Carles Panyò però darrerament, i segons opinió del Dr. Francesc Miralpeix, sembla que es pot atribuir la seva autoria al pintor vigatà Marià Colomer i Parés (Vic, 1743-1831).

L'any 2008, la Junta Directiva de la Congregació encapçalada per la seva presidenta, la desapareguda i enyorada Maria Josep Cayuela, es proposà la restauració dels sis quadres que es trobaven en un estat de deteriorament lamentable provocat per la pols, el fum, l'aigua i estrips diversos i, evidentment, fruit també de la pròpia història i els seus diferents capítols més negres: la Guerra del Francès o la més recent Guerra Civil. Després de diverses gestions es va aconseguir que el quadre "*La Fugida a Egipte*" es restaurés al Centre de Restauració de Valldoreix.

Amb la desaparició de la Maria Josep Cayuela el procés va quedar paralitzat durant uns anys. L'any 2007 la nova Junta Directiva reinicià tot el projecte i, un darrere l'altre, els cinc quadres han passat per mans d'experts restauradors que els

hi han tornat la "salut" i la llum: "*Jesús perdut al temple*", "*Profecia de Simeó*", "*L'enterrament de Jesús*", "*Camí del calvari*" i "*La crucifixió de Jesús*".

Tot ha estat com un somni i s'ha acabat portant a terme gairebé sense que ens n'adonem, però, evidentment, i objectivament no ha estat així. Aquesta breu història del renaixement d'aquesta obra pictòrica té uns responsables. El finançament de les restauracions s'ha dut a terme íntegrament amb les subvencions del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Girona. També l'ajuda de la Diputació de Girona ha estat imprescindible per dignificar l'espai que ha d'acollir-les. L'ajuda, comprensió i sensibilitat de les institucions ha estat cabdal en tot aquest procés. Tots, sense distinció, han donat suport al projecte.

Per últim, i sense que això vulgui dir que ha estat menys important, cal agrair la implicació de la direcció i l'equip de restauradors del Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya que han realitzat una feina espectacular, meticulosa i fins i tot m'atreviria a dir que sensible, sobre aquest valuós nostre tresor. Aquestes sis obres eren, abans de que el Centre restaurés "*El gran dia de Girona*" les més grans que havien restaurat.

Però l'objectiu de tot això no hem d'oblidar que ha estat en tot moment recuperar un patrimoni artístic d'aquesta nostra ciutat per a llegar-lo a tots els gironins i gironines, petits, grans i a tots els que vindran. Ara caldrà projectar les sis obres facilitant i promocionant el seu coneixement organitzant visites guiades i integrant-les a diferents circuits turístics de la ciutat dels que estem segurs que participareu.

Francesc Cayuela
President de la Congregació
de la Mare de Déu dels Dolors de Girona

LA CRUCIFIXIÓ DE JESÚS. *(Quadre en restauració)*

FERRALLA

Sanitas

Sanitas Residencial
Gerunda

Av. LLuis Pericot, 45
17003 GIRONA
972 483 040
www.sanitasresidencial.com

Al teu costat, en tot moment

Q-VETERINARIS

veterinaris@hotmail.com

C/ Canigó, 21 · Local 13 · 17460 CELRÀ
Tel. 618 177 550

Crta. de Girona, 71 Baixos · 17242 QUART
Tels. 972 469886 · 650 079 651

RASO

c/ Sta. Clara, 42
17001 GIRONA

Tel. 972 21 94 44

Dolors Turró
Estudi

*Policromia · Sedes
Olis · Aquarel·les
Restauració*

Ballesteries, 19 - 17004 GIRONA
Tel. 972 41 01 93

MUNTADA
ADVOCATS

JOAN BTA. MUNTADA i BATLLE
Advocat
Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques

RAMON MUNTADA i ARTILES
Advocat i Economista

DANIEL MUNTADA i ARTILES
Advocat

c/ Nou, 27, pral. Tels. 972 20 04 34 - 972 20 08 87
Fax 972 41 18 01 - 17001 **GIRONA**
www.muntada-advocats.com
e-mail: muntada_advocats@yahoo.es

VIERNES

LLUM I SO

**SONORITZACIÓ I
LUMINOTÈCNIA PROFESSIONAL
SERVEI DE LLOGUER D'EQUIPS**

c/ Carme - **GIRONA**
Tel. 972 20 30 43 - 972 20 21 99
Fax 972 22 72 64

Al pòrtic del programa de Setmana Santa de l'any 1998 hi trobem els següents mots: *els gironins amb aquesta fe que ens uneix a través del temps, desitgem que la "nostra" Setmana Santa continuï, creixi, ... de generació en generació. Per tal que això succeeixi, cal que els nostres fills vegin i compreguin el llegat que els tocarà, i cal que sàpiguen interpretar les paraules del nostre gran Bisbe Torras i Bages quan diu "La fe enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida".*

Rellegint els antics programes de la Junta de Confraries tenim el plaer de recordar al qui fou president de la Junta de Confraries Sr. Jaume Gauchia i Gorgoll. El recentment traspasat Sr. Gauchia fou escollit president de l'entitat l'any 1997 prenent el relleu del Sr. Joan de Puig i Roca, càrrec que ostentà fins que a l'any 2001 el va succeir el Sr. Joaquim Velayos i Solé.

Tot i que molts gironins de ben segur recorden el Sr. Gauchia com a manaia de gran solera, des del Centre d'Estudis de la Setmana Santa (CESS) el tenim molt present com un cristià compromès que, junt amb els seus col·laboradors de la Junta, revitalitzà la Setmana Santa i el tragué del seu estat d'esmoreïment. En aquest sentit, podem afirmar que l'activitat de la Junta de Confraries de la Setmana Santa que portem a terme en els nostres dies, segueix semblant esquema -aleshores transformador i ple de vida- al que fou traçat sota la presidència del Sr. Gauchia. En el context d'aquell lloable esforç, cal dir que des de l'any 1999 el Sr. Gauchia s'interessà

molt especialment per la creació d'un fons documental i d'estudi que reivindicuem com l'antecedent del CESS. Fins a tal punt fou així que el Sr. Gauchia predicà amb el propi exemple bo i fent donació a la Junta de Confraries de la seva col·lecció de tots els cartells de la Setmana Santa i d'un joc sencer dels programes de la Junta de Confraries editats des de l'any 1947. És per tot plegat que el recordem com un magnífic president que liderà la institució en un període de ressorgiment. D'aquí que sigui just i procedent fer-ne també memòria des del propi CESS.

És amb aquest record agraït al Sr. Jaume Gauchia que, en la secció del Centre d'Estudis de la Setmana Santa del programa d'enguany, tenim a bé presentar tres excel·lents col·laboracions de les quals sens dubte estaria molt satisfet l'esmentat i enyorat President. En primer lloc la del Dr. Jordi Bohigas que porta per títol: "La confraria de Sant Jordi i les Quaranta Hores". En segon lloc comptem amb la també valuosa col·laboració del cronista oficial de la ciutat de Girona Sr. Enric Mirambell amb l'article: "Veneració de la soledat de Maria". Finalment tenim el goig d'incorporar també l'aportació de l'estudiós Pep Vila amb un interessant article escrit per ell i que porta per títol: "Pàgines d'Història Sagrada. Un gravat culte sobre el procés religiós a Jesús".

Ramon Muntada i Artiles
Director del CESS

Fins a mitjans segle XX va existir a Girona una tradició litúrgica que es remuntava al segle XVII, la funció anomenada "de les Quaranta Hores". Aquesta funció donava inici pròpiament a la celebració de la Setmana Santa, i prenia aquest nom perquè en el seu origen s'exposava el Santíssim Sagrament quaranta hores sense interrupció, en memòria de les que el Cos del Crist va estar en el sepulcre. A les quatre de la tarda del Diumenge de Rams i amb tota esplendor, el Santíssim es transportava en processó des de la capella de la Mare de Déu de l'Esperança fins a l'altar major. El dimarts a les 4 es tornava a fer el mateix de tornada. Més endavant s'interrompé durant la nit, entre les 10 del vespre i les 10 del matí. Les hores es distribuïen entre diverses personalitats i entitats, cíviques i eclesiàstiques, de la ciutat. Si bé les hores eren de pregària, també tenien un to social i s'acostumava a convidar un sacerdot de prestigi per tal que en fes un sermó, que sovint era més de lluïment que pastoral¹.

A principis del segle XX tenim documentat la participació, amb una hora cadascun, de les següents institucions: capítol de la catedral, ajuntament, col·legi d'advocats, Reial confraria de la Puríssima Sant, l'Apostolat de l'Oració, cavallers adoradors del Santíssim Sagrament i Vetlla Natural, Associació de les Filles de Maria, Congregació de la Immaculada i Sant Lluís, Hospici Provincial, l'arxiconfraria del Cor de Maria, Congregació Mariana de Senyores de la Sagrada Família, arxiconfraria de la Passió i Mort i associació de Senyores de la Vetlla i Oració. Com a particulars, apareixen Rosa Ferrer, viuda de Carles, Dolors Armet, viuda de Capellá, Mercè de Pastors de Simon. Per últim, també intervenia una confraria peculiar: la Confraria de Sant Jordi.

Aquesta confraria s'havia establert molt recentment, amb aprovació canònica del Sr. Bisbe de la diòcesi, i en català, de març de 1900. L'entitat s'emmarcava dins el moviment restauracionista i catalanista inspirat per la Lliga Espiritual de Nostra Senyora de Montserrat i pel bisbe Josep Torras i Bages. Aquest moviment tenia com a l'objectiu d'unir la "devoció cristiana amb l'amor del país, en la pietat i l'ideal de la Fe en el moviment catalanista."

Cal pensar que el catalanisme, com a moviment de reivindicació política, era molt minoritari encara a Catalunya fins als anys

vuitanta del segle XIX. En paral·lel a la creació del Centre Català de Valentí Almirall, es fundà el 1877 la secció Catalanista de la Joventut Catòlica de Barcelona, que des de 1879 celebrava cada any per Sant Jordi, un certamen literari que Fortià Solà considerà "el germà gran dels Jocs Florals". El 1886 començà la campanya de restauració del monestir de Ripoll com a bressol de la pàtria catalana, una fita que endegà el llavors bisbe Josep Morgades de Vic en col·laboració amb el canonge Jaume Collell i un ampli aspecte de les forces vives del país.

En el cas de la confraria gironina, el seu objectiu era "*honrar a Sant Jordi com a Patró de la Terra Catalana i, per intercessió d'ell, pregar a Déu per les necessitats de la nostra Pàtria*"². Tenia la seu a la llavors església de Sant Pere de Galligants, on mantingué un altar dedicat al patró. Entre les festivitats que celebraven necessàriament hi havia, a part de la litúrgia de les Hores, la festivitat de 23 d'abril. Una de les normes era que tots els actes, sermons, documents i cants i oracions havien d'emprar la llengua catalana. Tres paborde, amb els càrrecs de director, secretari i tresorer, tenien encomanada la direcció de l'entitat. Els primers paborde van ser el Dr. D. Antonio M. Oms, canonge penitencier, el notari Emili Sagué com a tresorer i l'advocat Ignasi Prim de Batlle com a secretari.

La confraria de Sant Jordi, doncs, tenia assignada una de les Hores de la Vetlla de la Setmana Santa i, com feien les altres, convidava un sacerdot distingit, en aquest cas per la seva actuació en el camp catalanista. Acostumava a ser l'únic, també, que feia el sermó en català. Hi predicaren, entre altres, el filòsof Mn. Salvador Bové (1900), el canonge Jaume Collell de Vic (1901), el conciliari i professor del seminari de Girona Mn. Josep Pou i Batlle (1904), el geòleg i activista Mn. Norbert Font i Sagué (1906) o el Dr. Ricard Aragó (1911), Mn. Lluís G. Pla (1917) o el canonge Carles Cardó (1919) entre altres. Alguns anys, abans i després del sermó, cantava les pregàries la "Schola Cantorum" del Seminari. En el sermó pronunciat pel catedràtic Mn. Josep Pou en la primera celebració de la festivitat de Sant Jordi, el 1900, els digué que "*vosaltres teniu per missió especial impedir, amb les armes poderoses de l'oració de l'influència i de l'exemple, que no es desvii ni es desnaturalisi l'actual moviment de restauració de nostra Pàtria.*"³

La creació de la confraria tenia lloc pocs mesos després de la pastoral sobre l'ensenyança del la doctrina en català, que aixecà important polseguera entre els mitjans de Madrid i obligà a intervenir al propi govern. Però també tenia lloc en els mesos anteriors a la "candidatura dels Quatre Presidents" moment que el catalanisme, personificat en la Lliga Regionalista d'Enric Prat de la Riba i Francesc Cambó, feien el salt a la competició electoral i a la conquesta de les institucions polítiques. Per això, encara que no tots els regionalistes catòlics estaven d'acord amb l'estratègia electoral de la Lliga -i, per tant, creien que encara no havia arribat el moment de deixar la tasca cultural i de "renacionalització" del país per emprendre la via electoral- alguns dels membres fundadors de la Confraria eren també membres del Centre Catalanista de Girona.

El camí de catalanització de les solemnitats de l'Església de Girona no va ser fàcil. La confraria de Girona, certament, aplanà aquest camí. Mereix consignar-se, en aquest procés, el restabliment de la predicació en llengua catalana de la meditació sobre les Set Paraules i en l'Adoració de la Creu, funcions que es celebraren a l'església parroquial de Sant Feliu per l'Arxiconfraria de la Passió i Mort de Jesús. En aquest cas, el Dr. Carles Salicrú va ser l'encarregat de pronunciar els sermons⁴.

L'activisme catalanista dels membres de la Confraria no va resultar exempt de problemes. En plena dictadura de Primo de Rivera, el 1925, el sermó que per l'Hora Santa encarregaren al P. Bartomeu Barceló, missioner de S. Vicenç de Paül, els valgué l'empresonament durant uns dies del predicador i diversos membres de la Junta i una multa de mil pessetes imposada pel governador civil als següents membres de l'entitat: Ramon Xifra Riera, Agustí Riera i Pau, Josep Riera i Pau, Rafael i Joan Masó

i Valentí, Joaquim de Camps i Arboix, Pere Solà i Lluís Busquets i Mullera⁵. Després de la intercessió del bisbe Llompart, el governador accedí a aixecar-los la multa si es retractaven del que havia dit el missioner, que es va veure obligat a exiliar-se. Però ni van fer una cosa ni l'altra, i els jutjats hagueren d'embargar-los alguns dels béns.

En algun moment que desconeixem, possiblement amb motiu de l'esclat de la guerra civil, la Confraria va deixar d'existir. L'actual Confraria de Sant Jordi fa referència al Reial Estament Militar del Principat de Girona, refundat el 1928.

Jordi Bohigas

Tapís de la confraria de Sant Jordi (1907) per Rafael Masó . Tarrús-Comadira, p. 34.

¹ Enric Mirambell, "La històrica funció de les quaranta hores ", a *Diari de Girona*, 5/4/2009.

² *Confraria de Sant Jordi de Girona*, Girona, Imprempta de'n Masó, 1900. p. 8

³ Pou i Batlle, Josep: *Instaurare Omnia in Christo. Sermó que en la solemne funció religiosa dedicada per la Confraria de Sant Jordi canònicament erigida á l'Iglesia de St. Pere de Galligans de Gerona, al excels Patró de Catalunya en sa memorable diada del any 1900...*, Impremta de Pacia Torres, 1900.

⁴ *Diario de Gerona*, 7/4/1917.

⁵ J. Clara, "Els bisbes de Girona davant de la dictadura de Primo de Rivera", a VVAA, *La dictadura Primo de Rivera : estudis sobre les comarques gironines*, Girona: Cercle d'Estudis Històrics i Socials, 1992, p. 75-101.

DAVANT EL PRIMER DELS 90 GRADONS DE L'ESCALINATA MONUMENTAL DE LA CATEDRAL DE GIRONA

on el suc hi esdevé nèctar

l'arc

Plaça de la Catedral, 9
17004 GIRONA
Tel. (972) 20 30 87

TENIM UNA CATEDRAL AL PATI

pilsa Servei Assistència
Tècnica Oficial

- MOULINEX
- BRAUN
- UFESA
- PANASONIC
- FAGOR
- TAURUS
- MINIMOKA
- THERMOMIX
- KOBOLD
- S&P

Aire condicionat
Bomba de calor

 MITSUBISHI
ELECTRIC

c/ Pascual i Prats, 8 baixos - 17004 GIRONA
Tel. 972 20 66 96 - Fax 972 21 07 58

MODELAUTO

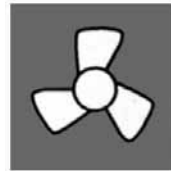
RECANVIS D'OCCASIO

VEHICLES D'OCCASIO

Ctra Sant Feliu, Km 5 - 17242 QUART (Girona)
Tel. 972 46 92 13 (3 línies) Fax 972 46 80 63

• TOTES LES MARQUES
NACIONALS I IMPORTADES

• COMPRAVENDA D'AUTOMÒBILS

**nàutica
palamós**

c/ Àngel Guimerà, s/n (cruïlla La Fosca, km 40) - 17230 PALAMÓS (Girona)
Tels. 972 31 49 00 - 972 60 18 85 - Fax 972 31 88 62
[http:// www.nauticapalamos.com](http://www.nauticapalamos.com)
e-mail: info@nauticapalamos.com

VIAGVSTA

La Força, 5 - 17004 GIRONA

**ESMORZARS
APERITIUS
MENÚ ESPECIAL**

Germans Cruz

TALLER GRUES

TALLER: Tel. 972 40 25 24
Fax 972 40 25 28
GRUES: Tel. 972 40 25 26
Fax 972 40 25 29
Ctra. Sta. Coloma, 80 - 17005 GIRONA

 **LÀPIDES I MARBRES
RUSTEY, S.L.**

TALLERS:
Mas Ramada, 9 - Tel. 972 22 26 06
Carme, 241 - Tel. 972 22 42 53

OFICINA:
Enderrocades, 12 - Tel. 972 20 42 14
Fax 972 22 67 33 - 17004 GIRONA

VENERACIÓ DE LA SOLEDAT DE MARIA

C.E. SETMANA SANTA

Quan, l'any 1951, s'establí la celebració de la Vetlla Pasqual, el Dissabte Sant va canviar radicalment de caràcter. S'havia modificat el que fins aquell moment caracteritzava aquell darrer dia de la Quaresma. Des de temps immemorial, a mig matí del dissabte les campanes de la Catedral anunciaven la celebració de la resurrecció del Senyor i els restants campanars de la ciutat s'afegien al toc de joia i de triomf, i aquell dia es transformava en el Dissabte de Glòria.

Aquella mateixa tarda tornarien a reprendre la seva activitat els centres festius que durant la Quaresma l'havien interrompuda. S'havia acabat la Quaresma i s'iniciava el temps pasqual. Però amb la nova disposició litúrgica, aquell dissabte deixava de ser de Glòria i quedava com el darrer dia del temps quaresmal. No tocaven les campanes i fins la matinada del diumenge no començaria la Pasqua. Era un dia sense celebracions i fins a punt d'iniciar la matinada del diumenge no se celebraria la Vetlla Pasqual.

Els liturgistes el qualificaven com un dia alitúrgic. Els altars estaven despullats. No se celebraven Misses, i la reserva del Santíssim era estrictament privada. Després d'una setmana tan plena de cultes i de processons costava d'admetre un dia tan buit, tan insòlit. Des del diumenge anterior havíem viscut una gran densitat de celebracions.

La tarda del Diumenge de Rams començava, a la Catedral, la funció de les Quaranta Hores, que s'allargava fins el matí del dimarts. El capvespre d'aquell mateix dimarts desfilava la confraria del Silenci. El dimecres la de Jesús Crucificat, encapçalada pels manaies. El Dijous, després dels oficis del dia, la visita als Monuments fins a mitja nit. El Divendres els oficis omplien gairebé tot el matí. La tarda el Viacrucis que sortia de la capella de l'Hospital i recorria aquella barriada. I el vespre la Processó del Sant Enterrament. Costava d'entendre que el dissabte quedés com un dia sense cap celebració fins ben entrada la nit. Per omplir aquell buit s'establí la pública veneració de la Soledat de Maria. En acabar la processó del divendres, la imatge de la Verge dels Dolors en lloc de retornar al seu temple era dipositada en el de Sant Lluc. Durant tot el dissabte els devots de la Mare de Déu visitaven aquell temple per pregar davant la imatge de la Verge dolorosa. A darrera hora de la tarda s'organitzava una processó per retornar la imatge al seu propi temple. Formaven el seguici els confreres i confrasses de la Congregació dels Dolors i els acompanyava un representant de cadascuna de les demés confraries. Durant molts anys en fou pendentista el cap de la Guàrdia Civil de la demarcació. I una formació del mateix cos armat rendia els honors d'ordenança, tancant la processó.

En aquells anys de mitjan segle XX la processó dels Sant Enterrament havia adquirit un caràcter que excedia una mica l'estrictament religiós. La Junta de Confraries nomenava un "*Hermano Mayor*". Era una institució sense tradició a casa nostra, de tal manera que no sabem trobar la manera de traduir-la al nostre idioma. Per tal càrrec o distinció s'escollia una persona del món polític amb la intenció de fer-li conèixer la nostra ciutat i el seu entorn comarcal i que es convertís en un valedor de les necessitats que calia atendre amb recursos que no eren a l'abast de l'administració local. L'any 1956 va ser nomenat *Hermano Mayor* el Ministre d'Educació Nacional, que ho era el Dr. Joaquín Ruiz Giménez, persona de profundes conviccions cristianes i que passava les vacances a Sant Antoni de Calonge. Abans de la Setmana Santa i quan ja s'havia fet públic el nomenament de l'*Hermano Mayor*, es produïren uns greus aldarulls a la Universitat de Madrid, amb el trist resultat d'un estudiant ferit de consideració, el qual estigué uns dies en perill de mort. A causa d'aquell altercat el senyor Ruiz Giménez deixà de ser ministre. Però la Junta de Confraries mantingué la seva invitació, i ell també estigué disposat a venir a Girona i assistir a la Processó. Però aquell Divendres Sant la meteorologia no va ser propícia i, ja des de primera hora de la tarda, va ploure amb intensitat i la Processó s'hagué de suspendre. Però els organitzadors es posaren d'acord amb l'*Hermano Mayor* a fi de què aquest es fes present en la processó dels Dolors que el dia següent els temps permeté que se celebrés. I s'organitzà de tal manera que la processó del dissabte prengué un caràcter semblant a la que s'hauria hagut de celebrar el divendres. Els manaies obrien la marxa i totes les confraries hi participaren amb el major nombre de confreres que pogueren reunir. I el ja exministre desfilà acompanyat dels membres de la Junta de Confraries.

La Processó sortí de Sant Lluc i seguí per la baixada de Sant Feliu, Ballesteries, Argenteria, Rambla, Rambla Verdaguier, Plaça del Vern, Albereda, Plaça del Vi, Nou del Teatre, Auriga i pujada de la Mercè, fins arribar al temple dels Dolors on se celebrà una breu cerimònia de comiat. Amb el pas del temps les coses han canviat molt. Ja fa molts anys que se suprímí el nomenament de *Hermano Mayor*. També s'han deixat de celebrar moltes de les processons que abans desfilaven pel centre de la ciutat. I aquella processó d'un Dissabte Sant que suplí la del divendres plujós és un fet històric que queda en el record d'aquells que en fòrem testimonis.

Enric Mirambell i Belloc - Cronista Oficial de la Ciutat de Girona

PÀGINES D'HISTÒRIA SAGRADA.

UN GRAVAT CULT E SOBRE EL PROCÉS RELIGIÓS A JESÚS

Escenes de la passió

A la segona meitat del segle XX, en el menjador de moltes llars catalanes hi havia una reproducció en guix, acolorida, fabricada ben segur en un taller de la vila d'Olot, de l'escena de l'últim Sopar, el sopar de la Pasqua (Lluc 22, 14-28; Mateu 26, 20; Marc 14, 17), que reproduïa la disposició probable dels llocs que ocuparen Jesús i els seus apòstols en aquesta darrera trobada, en una de les sales del Cenacle d'aquella mansió situada a la muntanya de Sió. Recordo en la Girona de la meua infància, una botiga: *Cristalerías Rosell*, avui desapareguda, on, al costat de plats, olles i vaixelles, de regals per a casaments, n'hi havia un extens sortit. Llavors jo anava al col·legi Joan Bruguera. En ocasió de l'onomàstica d'un dels professors, una comissió d'alumnes vam anar fins aquesta casa a comprar-ne una per a obsequi, ben pintada i envernissada, després d'haver fet una col·lecta popular.

En ocasió d'una visita recent a una casa de la part vella de Girona, vam poder veure, per gentilesa del seu propietari, una variant d'una d'aquestes escenes pasquals, de la vida pública de Jesús, que també, en altres èpoques, havia adornat el menjador de la casa. Es tracta de la còpia d'un gravat magnífic del segle XVI, amb riquíssims detalls, descrits minuciosament, reproduït, altra volta, al segle XIX, autoritzat pel Bisbat de Barcelona, en un procés litogràfic modern. La peça que ja no portava el marc original és la que avui reproduïxo en aquest programa de Setmana Santa, per amabilitat del seu posseïdor. La llegenda fa:

Copia de un cuadro del siglo XVI. Es propiedad de J. Maneja. Litografía M. Vidal, Olmo, 27. Autorizada por el M. Y. S. Gob. Ecco. de la Diócesis de Barcelona, en decreto de 9 octubre 1879.

Malauradament no he sabut identificar la procedència del gravat original, el nom de l'artista que el va gravar, ni a quin lloc fou estampat. Aquesta reproducció del segle XIX, una mica malmesa dels marges pel pas dels anys, amida: 650 x 480 cm.

I continua:

LA PRISIÓN INJUSTAMENTE DECRETADA CONTRA JESU-CHRISTO, SALVADOR Y REDENTOR NUESTRO, POR PONCIO PILATOS, Gobernador y Gran Preboste de Judea bajo el reinado del Emperador Tiberio, a la instigación y por envidia y mala violencia de la Sinagoga de los judíos, con los dictámenes de algunos jueces que inervinieron en dicha sentencia, que fue profetizada por Job, cap. 36, y ha sido juzgada como la del infiel.

TENOR DE LA PRISIÓN DECRETADA CONTRA JESU-CHRISTO Y PRONUNCIADA POR PONCIO PILATOS. Visto por el Consistorio de los Judíos los cargos e informaciones hechas por orden suya a instancia de su Sinagoga contra Jesus de Mazareth, acusado de subvertir el pueblo llamándose Hijo de Dios y Rey de los Judíos; visto los dictámenes emitidos por Annás, Caiphás y Herodes a quienes la causa ha sido sometida. Todo bien considerado, el espresado Conistorio

ha mandado y manda, que atendido el respeto que se debe a la fiesta de Pascua, sea Barrabás soltado y puesto en libertad (sic), y que Jesús de Nazareth sea en lugar suyo azotado con vergas e infamado en el Pretorio y revestido después de una vergonzosa túnica de púrpura, ceñida la cabeza con una corona de espinas, sea conducido al monte Calvario, llevando él mismo su cruz a cuestras para ser allí crucificado entre dos ladrones fijándose en la mencionada Cruz un rótulo que diga: «Jesus Nazareno, Rey de los Judíos».

Enquadrament i figures

Si ens fixem en la disposició de les figures del gravat, observem una galeria de personatges, ben unguits i

ordenats segons els seus oficis i dignitats, tots tocats amb les seves còpies, barrets, túniques i roberies de luxe, la majoria barbats. Res no manca a la presentació material dels personatges, recreacions d'ambients, el mosaic de la sala, les parets colgades de cortinatges, la disposició en semicercle dels figurants, amb els dos trons dels principals representants, el de Pilat alçat sobre tres graons i el de Caifàs sobre altres dos. L'escena passa en una de les sales del Pretori, palau on habitava el president o el governador romà. A mà

esquerra hi ha la figura majestàtica de Pons Pilat, assegut al seu setial (*Ego Pontius Pilatus Iudex in Ierusalem...*). Al centre la de Caifàs; a l'esquerra de Caifàs, en una taula, un escriptor pren nota del procés a Jesús entre els prínceps dels sacerdots, els magistrats del Temple, els escribes, membres dels consells, ancians, que anaven contra Jesús, que presenten testimonis falsos per tal de condemnar-lo a mort. A l'altra banda de la imatge veiem Jesús assegut que es declarà el Crist, el fill de Déu, lligat, amb la corona d'espines, que ja coneix el veredict. Herodes quan va escoltar que Jesús era acusat de voler ser proclamat rei, el va fer revestir per escarni d'una túnica blanca.

A mà dreta, una finestra oberta del palau deixa entreveure uns edificis, el poble, uns soldats armats amb llances, les turbes que criden: *Populus. Si dimiseris hunc, non eris amicus Caesaris, Crucifige, Crucifige; sanguis eius*

super nos et super filios nostros. Aquest és l'episodi en què Pilat es renta les mans davant del poble avalotat perquè es trobava innocent de la sang d'aquell just. El poble llavors digué: «La sang d'ell caigui sobre nosaltres i sobre nostres fills». Pilat va entregar Jesús perquè fos crucificat. La turba va prendre Jesús i el dugueren a fora.

Per a una millor identificació, des d'un de vista didàctic cada personatge duu un número d'ordre amb una llegenda escrita en llatí sobre una tauleta, Simó el llebrós (1), Josep d'Arimatea (8), Nicodemus (11), etc.

Una mica d'història sagrada. Una il·lustració de veritat.

No hi ha dubte que aquest gravat, en l'espai d'un menjador, una cambra d'estudi, un oratori, tenia una funció didàctica clara. Recordava als creients, als devots, als descreguts, un episodi important de la passió de Crist, en la seva missió redemptora, que commemorem per Setmana Santa, en una de les tradicions més antigues del Cristianisme. En altres èpoques de la nostra història recent, els episodis de la passió, aquest Temps, la seva devoció era més celebrada, viscuda, llegida i meditada. El camí de la creu feia pensar en contricions severes, movia a nobles sentiments. Un gravat aïllat com aquest, una estampa, unes cobles a la mort i passió eren fàcils d'imprimir, de comprar. Podien viatjar arreu, fixar-se a la paret com potser modern. Com que hi havia molta gent que no sabia de lletra, les imatges completaven tot allò explicat a doctrina, en l'àmbit litúrgic o sentit a la trona.

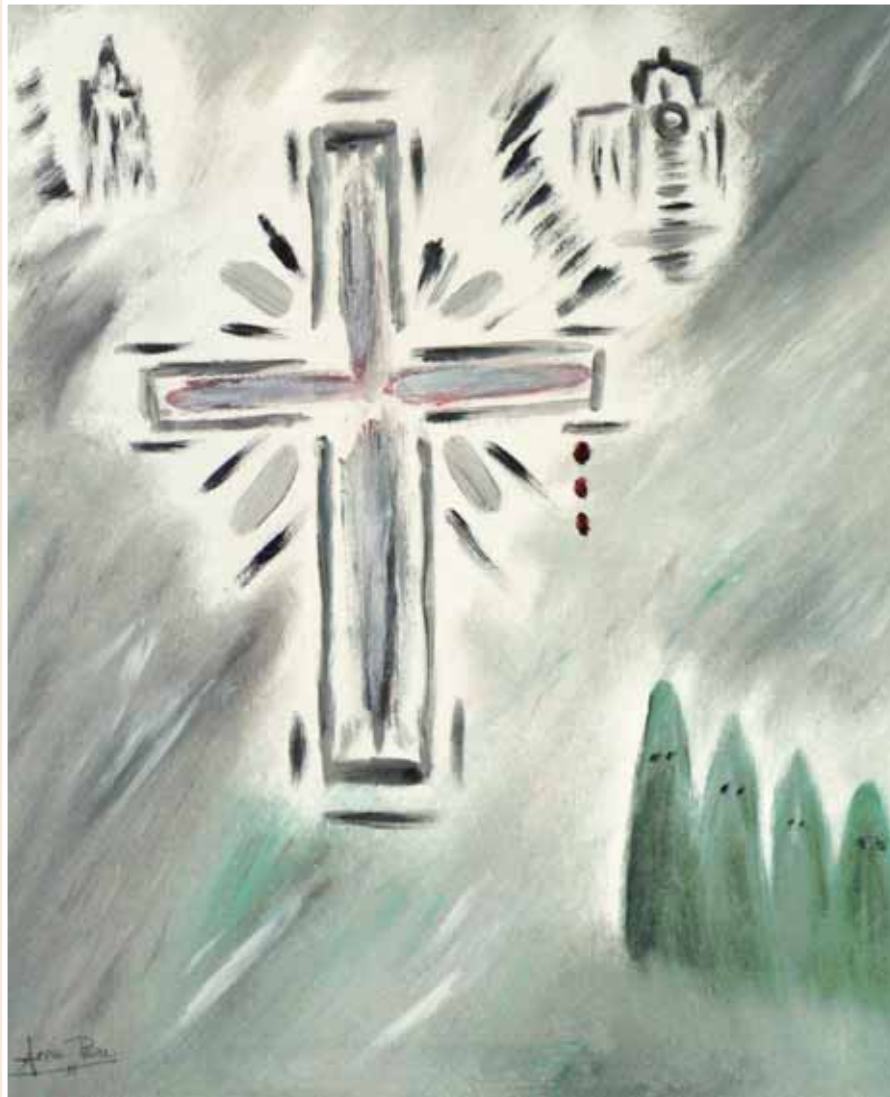
Jesús un cop pres, va d'Herodes a Pilat

A grans trets, després que Jesús fou pres, trobem el seu procés religiós. Van portar Jesús davant d'Annàs (Joan 18, 13-14, 19-24), personatge més considerat dintre el Sanedrí,

sogre de Caifàs, el gran Pontífex, príncep dels sacerdots. Després el conduïren a casa de Caifàs (Mateu 26, 57, 59-66; Marc 14, 53, 55-64). Més endavant hi hagué una segona reunió del Sanedrí (Lluc 22, 66-71; 23, 1; Mateu 27, 1-2; Marc 15, 1). Caifàs, l'home més influent de Jerusalem, va decretar la pena de mort contra Jesús, perquè Ell afirmava, que era el Messies i el Fill de Déu. Després portaren Jesús davant Pilat (Joan 18, 28-32), Lluc, 23-2. L'interrogatori el trobem descrit a (Joan 18, 33-38; Mateu 27, 11; Marc 15, 2-3; Lluc 23, 3). Més tard Pilat, en no trobar culpa, envia Jesús davant Herodes (Lluc 23, 8-12). Jesús, una vegada condemnat a mort, va sortir del vestíbul del Temple i va passar la nit lligat a una columna del pòrtic, esperant la ratificació de la sentència.

Deixant de banda la fidelitat històrica del procés, més o menys inventat d'una sala del Palau que feia de tribunal, però gravat per un artista molt hàbil, minuciós i detallista, per damunt de tot, remarco, una i altra volta, el valor exegetíc d'aquestes imatges, que provenen d'una antiquíssima i venerable tradició medieval, centrades, aquesta vegada, en un episodi cabdal del cicle de Pasqua: el procés a Jesús. Tot ajudava perquè els fidels tinguessin present aquest feix de devocions tradicionals, que també es podien meditar en les escenes i quadrets dels Viacrucis. Em cal dir que per tal de bastir aquesta nota, ens hem ajudat del llibret *La Passió de Nostre Senyor Jesucrist* (Foment de Pietat Catalana, Barcelona, 1926).

Pep Vila Medinyà

Establiments Cucut, S.L.

PINTURES

NIF: B55108526
Ctra. de Sant Feliu de Guixols, 47
17242 Quart
Tel. 972 469 097 - Fax. 972 468 214
establimentscucut@hotmail.es

NIF: B55108526
Ctra. de Sant Jordi, 42 B
17257 Torroella de Montgri
Tel./ Fax 972 759 161
establimentscucut@hotmail.es

NOVA WEB:
juntaconfrariesdegirona.cat

Virgen de Suyapa, oh Reina de Honduras!
 La nación entera te aclama de hinojos,
 y devota implora las santas ternuras,
 la dulce e infinita piedad de tus ojos;
 y que apartes siempre los crueles abrojos;
 que seas la dicha, y que canten todos su felicidad.

A tu altar un día, Virgen de Suyapa,
 llevaré las rosas más bellas de Honduras;
 y estarás entonces risueña y más guapa,
 y verás mi ofrenda con honda ternura.

Calmarás mis penas y mis amarguras,
 y tú entre las reinas serás la más Reina de mi corazón.

Aquest és l'Himne de la Mare de Déu de Suyapa, patrona d'Hondures. La seva festa es celebra solemnement en aquest país llatinoamericà el 3 de febrer.

Quina enyorança deuen sentir aquest dia els fills d'Hondures que es troben ben lluny del seu país. Lluny de casa seva, lluny dels seus, i entre nosaltres, a la nostra ciutat. Hi hem pensat?

Certament que els hondurenys no són els únics llatinoamericans que conviuen amb nosaltres però, a la nostra província, és el col·lectiu més nombrós. Concretament, segons l'Institut d'Estadística de Catalunya, n'hi ha 6527, xifra que representa el 45,76% de tot Catalunya. Dit d'una altra manera, gairebé la meitat de ciutadans d'Hondures que viuen a Catalunya són a Girona. Els segueixen els de Colòmbia (4841), Bolívia (4141), Argentina (3879), Equador (3251), Uruguai (2544) i Xile (1492).

Es ben fàcil comunicar-nos amb totes aquestes persones perquè, a més de tenir-les ben aprop, compartim el coneixement d'una mateixa llengua: el castellà, i n'hi ha molts que s'estan esforçant per entendre el català i alguns fins i tot l'estan estudiant amb il·lusió. A més, compartim amb molts d'ells la fe en Jesús i la pertinença a l'Església Catòlica.

Estem uns al costat dels altres i podem entendre'ns amb facilitat però potser no iniciem el diàleg, potser no aprofitem la riquesa que aporta l'intercanvi, el coneixer's. Conviure no és només viure els uns al costat dels altres. La bona convivència precisa la comunicació, l'intercanvi, l'escolta atenta, l'interès per anar descobrint allò que ens uneix i allò que ens fa diferents. Conèixer algú d'origens llunyans i amb la vivència d'una cultura i uns costums diferents, és ben enriquidor.

Un dels papers importants de les nostres confraries és, sens dubte, viure els valors evangèlics i afavorir-ne la transmissió. En definitiva, es tracta de comunicar l'Evangeli amb les imatges dels nostres Passos, les paraules i les actituds. Les activitats de les nostres confraries han d'afavorir-ho i constituir una oferta adequada perquè tots els confreres i totes les persones que hi participin tinguin l'oportunitat de trobar Jesús i facilitin compartir aquesta experiència.

Tenint molt present tot això, i gràcies a l'amistat amb algunes persones d'Hondures, la Confraria de Jesús i els nens vam emprendre, el passat mes de febrer, concretament el diumenge 5 de febrer, la iniciativa d'organitzar la celebració de la Mare de Déu de Suyapa a Girona.

La primera intenció va ser organitzar una petita peregrinació fins la Capella del Calvari, cloenda del Camí de les Creus a Torre Gironella, on faríem una ofrena floral a la Verge, cantàriem els himnes propis d'aquesta festa mariana i compartiríem un dinar ofert per la Confraria. La nevada i el fred intens d'aquell cap de setmana, tan anunciats en tots els mitjans de comunicació, van obligar a canviar una mica les previsions inicials. Malgrat tot, no vam anul·lar la convocatòria efectuada des de la Confraria i amb la lloable col·laboració del Pare Basilio de l'Ordre dels Dominics, vam fer una petita peregrinació fins la Basílica de Sant Feliu on, gràcies a l'amabilitat del seu Rector, Mn. Joan Baburés, va poder tenir lloc tot l'acte previst.

Va haver-hi una nodrida concurrència d'hondurenys i una colla de membres de la nostra Confraria. El nostre consiliari, Mn. Joan Boadas, va dirigir la celebració, amb gran encert. La seva homilia sobre el sentit catòlic de la

veneració de la imatge de la Verge, fruit de l'amor que sentim per la Mare tots els qui estímem el Fill, va encapçalat una cerimònia plena de càntics a la Mare de Déu de Suyapa, amb els himnes propis i la Salve Regina, ofrena floral, veneració a una imatge portada des d'Hondures i unes paraules espontànies, molt boniques i profundament sentides, de tres noies hondurenys.

Tot seguit, vam anar cap als locals parroquials i vam poder compartir el dinar que oferia la Confraria a tots els participants. Tot dinant, vam tenir ocasió de parlar tots plegats i explicar-nos les formes de viure la Setmana Santa a Girona i a Hondures i vam iniciar una relació que pot anar madurant. La Confraria es va comprometre a tornar a organitzar la festa de la Mare de Déu de Suyapa l'any vinent i tothom va assegurar que encara hi hauria més participació que enguany. Vam iniciar uns ponts de diàleg, vam escoltar-nos i va quedar oberta la possibilitat d'anar a la Processó del Sant Enterrament, amb la nostra Confraria, on ja hi participen alguns hondurenys, i afegir-se als diversos actes que organitzem: la participació en el Via Crucis, la festa de la Confraria, la convivència de Setmana Santa, la participació en la festa del Corpus, la ruta de l'estiu....

Tant de bo que aquesta iniciativa animi a més confraries a convidar els diversos col·lectius de persones nascudes fora de casa nostra i que viuen entre nosaltres per oferir-los un espai d'experiència de fe i afavorim una autèntica convivència.

Josep Maria Nogué i Regàs
President de la Confraria de Jesús i els Nens

A casa tot el que no era útil pel dia a dia es guardava dins de l'armari gran de la sala d'estar. Estava organitzat amb nou compartiments dobles. Al bell mig de l'armari, les tres portes dobles, una al costa de l'altre feien disputes per quina era la més gran i darrere de quina hi encabien més andròmines. Eren d'una alçada i fondaria considerables.

En una d'elles s'hi guardaven durant l'any les "vestes", tot esperant l'esdeveniment més important per a totes elles, la processó de Setmana Santa.

Quan s'acostaven les vacances, arribàvem de l'escola i la mare havia tret de l'armari les andròmines més esperades per aquella setmana, per revisar les torxes, els ciris, els cucurutxos de cartró i els emblemes de les diferents confraries, era un remenament familiar per tot aquell ritual. Eren dies diferents a tota la resta de vacances de l'any.

Amb molta cura, la mare treia les vestes de les fundes corresponents. La del pare era la primera, la vesta restava allà, altiva, nua, immòbil, penjada a l'altell. Jo era tan menudeta que em semblava un vesta desproporcionada, molt més grossa i llarga. Quan entraves a la sala la veies com un fantasma, esperant per ser ventilada, fer la darrera planxada i que no hi hagués cap mena d'arruga. La vesta seria sotmesa a revisió abans de ser vestida per agafar moviment i vida. Veia al pare vestit amb la vesta, transformat amb un personatge important, senyorial, majestuós, extret d'aquells comptes medievals llegits a la meva infantesa.

Era una nit especial per a tots nosaltres, especialment pels més petits. La sortida de nit era emocionant, no teniem gaires ocasions de veure tantes persones als carrers o concentrades a les escalinates. La cantada a la Catedral, tantes veus a l'unison, em posaven la pell de gallina. Els manies eren un altre element de color, d'ordre, de serietat i rigor. El soroll de les seves llances, marcant el pas de la processó, el silenci, el respecte... era l'ocasió perquè els petits ens sentíssim acceptats, participant en una activitat d'adults et senties important i, sobretot, apreníem a saber estar. També m'emocionava veure al pare, a cara descoberta, portant el pas. L'entrega, l'esforç d'aquells homes valents, organitzant les maniobres d'aquella pesant càrrega, en els carrerons inhòspits, costeruts i humits de la Girona antiga. El treball d'equip, amb ganes, amb il·lusió, convençuts del que feien.

A la tornada de la processó, la menjada de bunyols tot esperant

el pare, ja que anava acompanyant el pas en el seu retorn a lloc.

Aquella vesta em recordava i em recorda una setmana d'olors a bunyols, a ciris, a encens, de recolliment, d'una família unida al voltant dels esdeveniments de la Ciutat.

Passada la Setmana Santa aquestes tasques no s'acabaven, la mare treia les taques amb aigua calenta, ja que el paper secant deia que

deixava unes marques rosades abans del rentat. Descosia l'emblema -els lluisos el porten a la capa i no a la faixa com algunes confraries- i no es podia malmenar, ja sols restava enfundar-la fins el ritual de l'any següent.

Aquestes tasques d'abans i de després duraven uns quinze dies, a les hores els ulls ja s'havien acostumat a veure la vesta allà penjada. Aleshores una vegada guardada la trobàvem a faltat.

Aquella peça sagrada era molt especial, mai va servir com a disfressa en un dia de jocs entre nosaltres, com els podia passar amb "els trajos" del pare o les sabates de taló de la mare.

Era curiós que nosaltres participéssim en altres confraries i no anéssim tots junts amb el pare, en aquella època no se'n permetia acompanyar-lo a la confraria dels Lluisos. (Silenci) No era possible que les filles acompanyessin als pares, era cosa dels temps. Ara segueixo els seus passos i, amb els anys, he recuperat el seu emblema que ara porto a la meua vesta, tota cofoia recordant el pare i totes les sensacions d'aquelles Setmanes Santes de la meua infantesa, ara evidentment irrepetibles, però molt viscudes de nena i molt recordades d'adulta.

Maria Pascua i Vila
Confraria del Silenci

- Col·laboració amb la Confraria de la Santa Faç, en l'organització de l'arribada dels Reis d'Orient al Centre Geriàtric Maria Gay.
- Participació al Vè Congrés Català de Congregacions, Cofraries i Germandats de Setmana Santa, celebrat a la ciutat de Mataró.
- Assistència a Caldes de Montbui, a la XV Trobada de Congregacions i Confraries de la Mare de Déu dels Dolors de Catalunya.
- Sortida a Barcelona, per visitar la Basílica de la Sagrada Família i el Parc Güell.
- Celebració del "Quinari" dedicat a la Mare de Déu dels Dolors.
- Celebració de la Missa del Divendres de Dolors, amb la coral del GEiEG, dirigida per Pilar Sanz.
- Nomenament com a Confrare d'Honor a Fra Vidal M. Martínez, secretari general per OSSM i grups laics dels Servents de Maria
- Col·laboració a la celebració de la Exposanta, organitzada per la Junta de Confraries de Girona
- Concert de Música Sacra, *Polifonia Religiosa*, celebrat a l'Església dels Dolors i organitzat per la Confraria dels Dolors i l'Agrupació Coral de les Comarques de Girona, amb la participació de Prim Consort de Girona, Coral Vista Alegre de Girona i el Cor Joventut del Gínjol de Maçanet de la Selva.
- Participació a la Processó del Sant Enterrament, el Divendres Sant.
- Realització d'un muntatge floral a l'Església dels Dolors, a càrrec de Carles Jubany, Rosa Valls i alumnes, amb motiu de la 56a Exposició de flors, monuments, patis i jardins.
- Participació a la Festivitat del Corpus, amb la realització d'una catifa de flors a l'exterior de la Església de Sant Feliu.
- Celebració de la Santa Missa solemne en la festa de la Mare de Déu dels Dolors, el 15 de setembre, amb la Coral del GEiEG, sota la direcció de Pilar Sanz.
- Dins el cicle coral de la Federació Catalana d'Entitats Corals, celebració a l'Església dels Dolors, *del Concert de Tardor*, amb la participació de la Coral del GEiEG, Coral de Montjuïc de Girona i el Orfeó Jonquerenc de La Jonquera.
- Organitzat per el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, juntament amb el Museu d'Art de Girona i amb la col·laboració de la Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Girona, celebració del Concert de Nadal a càrrec del Duo Cassú-Salleras, que tingué lloc a l'Auditori Josep Irla de l'edifici de la Generalitat de Girona.
- Celebració tots els divendres no festius o vigília de festiu de la Santa Missa a 2/4 de vuit de la tarda, a l'Església dels Dolors.

Sant Pau de la Creu, va néixer a Itàlia, al poble d'Ouada, el 3 de Gener de 1694 i va morir a Roma el 18 de octubre de 1775. El seu nom original era Pau Francesc Danei Massari; fou fill d'una família força adinerada. En la seva joventut portà una vida força dissipada d'acord amb el seu temps i posició.

La seva vida va canviar als 19 anys a causa d'una homilia del rector del poble, portant a partir d'aquell dia una vida religiosa completament lliure de vicis mundanals. Es diu que la Verge Maria se li va aparèixer un dia, donant-li a conèixer l'estil de vida contemplativa que hauria de portar, així com el futur hàbit i la insígnia de la futura Congregació que hauria de crear, inspirada en la Passió, Mort i Resurrecció de Crist.

Fou Monsenyor Gattinara, bisbe d'Alexandria, juntament amb el seu confessor, els que en el any 1720 van imposar l'hàbit que hauria de portar fins a la seva mort. A partir de llavors es va retirar a l'ermita de Sant Esteve al poble de Castellazzo.

Juntament amb el seu Germà, van obtenir una audiència amb el Papa Benedicte XIV, presentant-li les futures regles de la seva Congregació, denominada "Congregació de la Passió", coneguda com "Passionistes" i dedicada a la vida contemplativa i a les missions d'evangelització.

Sant Pau de la Creu es llençà a fundar la seva congregació seguin un llarg camí de recerca espiritual semblant al de Sant Francesc d'Assís. La seva vida mendicant aviat la comparteix amb alguns companys fent-se anomenar "els Pobres de Crist", passant aviat a anomenar-se "Passionistes", en consonància amb l'encàrrec que la Verge Maria fa a Pau: "Predicar la Passió de Crist com el do més meravellós de l'amor de Déu, la força que pot transformar a l'home i al món sencer".

La seva missió i la dels seus companys els portà a predicar poble a poble, patint en pròpia carn els patiments dels pobres, ajudant-los, servint-los, especialment als malalts.

Aquesta vida, en principi, no és ben vista per la Santa Seu, tenint que vèncer tots els dubtes del Papa Benedicte XIV.

Aviat aconseguí vèncer aquests dubtes, sent Benedicte XIV el que l'ordenà capellà juntament amb el seu germà, Joan Baptista, l'any 1727 i donant-los permís per fundar la primera comunitat i poder predicar la Passió de Crist.

Més tard, el Papa Climent XIII l'anomena conseller particular, obligant-lo a residir a Roma, fundant la Casa Mare de la Congregació al costat de la Basílica de Sant Joan i Sant Pau, lloc on es troben les seves despulles i on, actualment es troba la seu del Superior General de l'Ordre, a més a més de l'arxiu principal i una residència d'estudiants.

Sant Pau de la Creu, mor a Roma l'octubre del any 1775, als 80 anys d'edat essent canonitzat l'any 1867 pel Papa Pius IX.

Composició i extensió de la Congregació

La congregació Passionista inicialment constava d'una ordre de religiosos homes, missioners, però després es va ampliar creant les religioses passionistes en les seves diferents branques (de clausura, educadores, missioneres) i una branca seglar, coneguda com a "Confraria de la Passió", formada a partir d'un grup de laics que eren dirigits espiritualment pel sant.

Els frares passionistes, en la actualitat, són uns 2500 a tot el món i l'Ordre compta amb convents i seminaris en tots els continents. La seva llavor missionera ha pres diferents camins d'acord als temps, i avui a més de les missions populars (que mai s'han descurat, especialment a les zones més apartades, pobres o conflictives, comptant amb el suport de molts laics) també atenen parròquies, santuaris, col·legis i centres comunitaris. Tenen presència en l'ONU amb la presència d'un delegat permanent de Justícia i Pau en representació de l'Ordre, en estreta col·laboració amb el Delegat Pontifici per a Nacions Unides.

La primera presència d'una comunitat passionista en la Península Ibèrica data de 1880. El 12 de febrer es va inaugurar el primer convent i la primera església passionista a Deusto (Bilbao). Actualment existeixen 29 comunitats passionistes a la Península, organitzades en quatre províncies diferents: Sagrat Cor (Euskadi, Galícia, etc.), Preciosíssima Sang (Castella, Astúries...) i Sagrada Família (Aragó, Catalunya, València, Andalusia...) i Nostre Senyora de Fàtima (Portugal). Totes elles lligades amb diferents països i missions dels diferents continents.

Tres congregacions femenines de vida activa, juntament amb alguns monestirs de clausura, són també testimonis del carisma passionista en les nostres terres.

- Beat Nicéforo de Jesús i María, superior provincial de Daimiel
- Beat Sacaries Fernández Crespo, màrtir
- Beat Benet Solana Ruiz, màrtir
- Beat Josep Oses Sainz, màrtir
- Beat Josep María Ruiz Martínez, màrtir
- Beat Félix Ugalde Irurzun, màrtir
- Beat Pau María Leoz Portillo, màrtir
- Venerable Joan Baptista Danei, germà i primer deixeble de Sant Pau de la Creu
- Venerable Dolors Medina
- Venerable Joan Bruni

Antoni-R. Martin Fàbrega
President de la Confraria de la Passió

BEATS I SANTS DE L'ORDRE

- Sant Pablo de la Creu, fundador de l'ordre. (La seva festa se celebra el 28 d'abril.)
- Sant Vicent María Strambi, el primer passionista que és nomenat bisbe
- Sant Inocenci Canoura (dins del grup dels màrtirs de Turón Astúries)
- Santa Gema Galgani, mística i estigmàtica
- Sant Gabriel de la Dolorosa
- Santa María Goretti
- Beat Galileu Nicolini
- Beat Diumenge de la Mare de Déu
- Beat Grimoaldo Santamaria
- Beat Eugeni Bossilkov
- Beat Isidor de Llaor
- Beata Llorenç Salvi
- Beat Pius Campidelli
- Beat Bernardo M. Silvestrelli
- Beat Carles de Sant Andrés, Nascut l'11 de desembre de 1821 en Munstergeleen (Holanda) i mort el 5 de gener de [1893]] a Dublín (Irlanda).
- Beats Màrtirs de Daimiel. (Beatificats l'1 d'octubre de 1989 pel Papa Joan Pau II)

¹ (*Congregaciónis Passionis*, y sigles *C.P.*) coneguts com *passionistes*, és una congregació religiosa fundada el 22 de novembre del 1720, per Sant Pau de la Creu, amb la fundació d'un convent en el *Monteargento* (Itàlia).

LA BASÍLICA PARROQUIAL DE SANT FELIU DE GIRONA

El passat dia 9 d'octubre va tenir lloc la celebració de proclamació del títol de Basílica que el sant Pare Benet XVI havia concedit a la nostra església parroquial de sant Feliu de Girona. El decret papal havia estat signat el dia 31 de maig de 2011.

En aquell diumenge, festa de la Mare de Déu del Remei, el Cardenal Antonio Cañizares Llovera, prefecte de la Congregació vaticana del Culte diví, presidí l'eucaristia, acompanyat del nostre Bisbe Francesc Pardo i dels bisbes emèrits Jaume Camprodon i Carles Soler, a més del Capítol de canonges de la Catedral i altres preveres. Cal destacar la presència del P. Joan M. Canals, claretià, fill de la nostra parròquia, i ara Director del Secretariat de Litúrgia de la Conferència Episcopal Espanyola. També hi havia, entre altres, Mn. Pere Domènech, rector fins fa ben poc de la nostra parròquia i Mn. Narcís Costabella –recentment traspasat- rector de la Basílica parroquial de santa Maria de Castelló d'Empúries.

La nostra Confraria de la Passió i Mort vam col·laborar en tot moment en la preparació i en la realització d'aquesta jornada festiva. La participació de la Confraria es va concretar en ser els portants dels símbols basilicals, és a dir, del "Tintinacle" i del "Conopeu".

Algú preguntarà què són aquests símbols amb aquests noms tan inusuals. Doncs bé, el "Tintinacle" és una mena de campanaret, amb campana inclosa, que obre la comitiva processional de les basíliques, record de la campaneta que sonava en la comitiva papal per anunciar la presència del pontífex. Aquest símbol va estar dissenyat i realitzat materialment pel Sr. Ramon Boix, membre de la nostra confraria, recreant la imatge tant característica del nostre campanar.

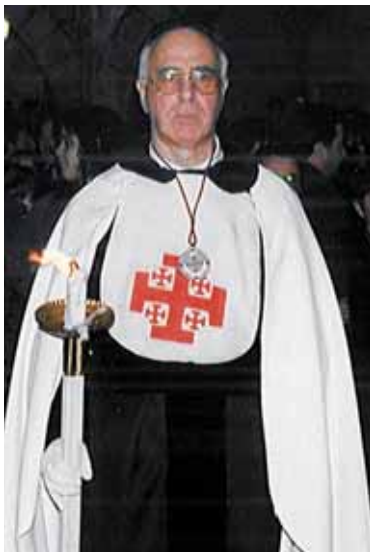

El "Conopeu" és una mena de paraigua amb els colors papals –vermell i groc- i els escuts corresponents a la basílica. El disseny i els escuts foren dibuixats pel Sr. Gustavo Torres. Els brodats dels escuts i la confecció material de la part tèxtil va anar a càrrec de les religioses Esclaves del Santíssim. Tot plegat es va poder subvencionar amb generoses donacions anònimes, que des d'aquí volem agrair.

I no cal dir que sobretot donem gràcies a Déu pel nou títol que des d'ara té la nostra BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA.

Mn. Joan Baburés

Rector de la Parròquia de St.Feliu de Girona

Quan l'any estava a punt d'acabar-se, i estàvem preparant el seu comiat amb l'alegria renovada d'estrenar el nou, en Jaume Gauchia va traspasar. Quan ens deixa un amic, un familiar, un conegut, a vegades ens aturem una estona a recordar hores viscu-

partides, com homenatge a la seva persona. En Jaume va estimar molt la seva ciutat i sobretot la Setmana Santa.

Fa molts anys que el vaig conèixer; jo era un jovenet que començava a ser manaia i ell era un dels *Optios* del maniple. Home vehement, de veu poderosa i gruixuda la veritat és que imposava molt. Quan el dilluns i el dimarts sant assajàvem a la Plaça dels Apòstols i la cosa no rutllava, deia amb to poderós i autoritari: Nois, nois... i tots tornàvem a l'ordre una mica espantats. Abans de sortir a la formació de la processó era l'encarregat de resar el Parenostre que acabava indefectiblement amb el visca Sant Pau.

El dia que es va retirar del maniple, ens va passar revista formats davant del Castrum de Sant Lluc, plorava d'emoció mentre ens anava saludant un a un, jo tampoc vaig poder aguantar-me les llàgrimes. Ho havia estimat molt, potser a la seva manera, però ho havia estimat. En alguns

moments alguns, potser, no ho varem saber entendre correctament.

Quan la processó del sant Enterrament va perillar seriosament, i la seva continuïtat era qüestionada per molts sectors ciutadans, la valentia de la Junta de la Confraria de Jesús Crucificat, entre els quals hi era ell, va decidir que els manaies sortirien passés el que passés i que ells serien a les deu de la nit a les escales de la Catedral per sortir. Vist ara amb la perspectiva del temps, sense aquella actitud decidida amb tota seguretat ara la processó ja no sortiria.

Escric aquestes ratlles com a President de la Confraria del Sant Sepulcre, i en Jaume, va ser el culpable que jo hi entrés. Com a membre de la nostra confraria va ser primer vocal i després President de la Junta de Confraries durant molts anys, i quan va abandonar el càrrec, i fins que la salut li va començar a fallar va continuar treballant i col·laborant amb l'entusiasme que el caracteritzava. Segurament un dels records que més ens quedarà gravat en el record es el pas dels Perfums, la il·lusió del Dr. Nogué, que va veure la llum gràcies a les seves gestions.

En Jaume va ser un home de fe, va començar a l'escolania de l'Església del Mercadal, molts anys després el recordo cantant la missa de Angelis els tercers diumenges a la nostra catedral, i organitzant la corresponent processó per la nau de la Seu presidida pel Capítol de la Catedral.

La Junta de Confraries vol expressar el seu condol per la pèrdua d'en Jaume Gauchia, amb l'esperança que els que creiem en la comunió dels Sants ens retrobarem a la cas del pare. A reveure Jaume.

Joaquim Alegret Taulé
President de la Confraria del Sant Sepulcre

LA CAPELLA DE LA PASSIÓ I MORT DE L'ESGLÉSIA DE SANT FELIU DE GIRONA

Enguany s'ha dut a terme a l'Església de la Parròquia Major de Sant Feliu de Girona la restauració de la capella de la Passió i Mort, seu de la Confraria del mateix nom.

Aquesta Capella va ser construïda com a capella del Santíssim l'any 1665. I el 1684, en ser erigida la Confraria de la Passió i Mort, passà a ser la seu de la nova Confraria.

Allà s'hi venera la pietosa imatge del Sant Crist que, juntament amb la del Sant Crist de la Confraria de la Puríssima Sang del Carme, en anys alternatius presideix la processó del Sant Enterrament cada Divendres Sant.

Aquesta capella, que presentava un aspecte força decrèpit, havia restat molt malmesa durant les darreres obres de restauració de l'església de la Parròquia Major de Sant Feliu ja que es va utilitzar com a dipòsit del material de les obres i obrador.

Un cop acabades les obres de restauració de la nau principal de l'Església, la parròquia hi ha instal·lat de nou

el Sagrari i s'hi celebra l'Eucaristia de cada dia. Gràcies a l'aportació molt generosa de donants anònims i de la mateixa Confraria s'han pogut repintar les parets, fer una nova instal·lació elèctrica i posar a la vista els vitralls amagats darrere una cortina en la darrera intervenció.

Aquestes obres han permès recuperar un espai que en la seva darrera reforma incorpora diversos elements de ceràmica que s'atribueixen al disseny de l'arquitecte Rafel Masó i per això també ara s'hi ha col·locat la magnífica làmpada obra del mateix arquitecte. També s'han arranjat els bancs i el confessionari i finalment s'ha col·locat una gran cortina a l'entrada per poder mantenir-hi una temperatura més agradable durant l'hivern.

Donem-ne gràcies a Déu i agraïm l'esforç de tots els qui ho han fet possible. Des d'aquí ens plau oferir a tothom aquest renovat espai d'oració, silenci i pregària.

Mn. Joan Baburés

Rector de la Parròquia de St. Feliu de Girona

Fa pocs dies, vam acompanyar l'Eugeni en el seu traspàs a la casa del Pare. Alguns vam poder ser presents en el moment íntim i emotiu de la Santa Unció i molts vam poder pregar junts en la Missa funeral.

Després d'alguns anys de lluitar amb coratge davant diverses dolències, la malaltia de les darreres setmanes va posar fi a una vida d'empenta enèrgica, molt ben combinada amb maneres suaus, educades i discretes.

Fa més de vint anys que l'Eugeni formava part de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona i durant aquest temps ha fet un treball intens. Representava la Confraria del Silenci, primer amb Vicens Pijaume, després amb Josep Arxer i darrerament amb la Montse Riuró. Durant tots aquests anys ha anat imposant-se nous reptes i amb constància admirable ha aconseguit que tot anés arribant a bon port.

Tots recordem l'interès que va posar, al principi de la seva participació en la Junta de Confraries, en l'actualització i inscripció dels estatuts de la seva Confraria. Eren uns moments en els quals la Junta de Confraries va impulsar un procés dirigit a la inscripció de totes les Confraries en el Registre d'Entitats religioses, per aconseguir el reconeixement civil de la personalitat canònica. En el cor de la Confraria del Silenci va ser un procés complicat perquè calia afinar acuradament les relacions amb les Congregacions Marianes i amb els pares Dominics. L'Eugeni va anar avançant el procés amb un tacte i una perseverança admirables fins aconseguir l'objectiu proposat.

Més endavant va col·laborar intensament en l'organització encarregada a la Junta de Confraries del Via Crucis al Camí de les Creus. Hi ha estat present, any rere any, tots els diumenges de Quaresma i ha participat activament en tots els preparatius i en tot allò que ha calgut perquè fos sempre un èxit d'organització.

També va tenir un paper important en el Congrés que va celebrar-se a Girona l'any 2005, fent-se càrrec de la Comptabilitat i Tresoreria, amb un rigor equiparable a la gestió de qualsevol gran empresa.

Persona afable, sempre disposada a donar un cop de mà, la seva lluita ha estat un exemple per a tots nosaltres.

Que el Senyor li concedeixi el repòs etern i que la llum perpètua l'il·lumini. Que descansi en pau.

LA JUNTA DE CONFRARIES DE SETMANA SANTA DE GIRONA

HOTEL IBIS GIRONA

C/ Francesc Ferrer 16-18
17006 Girona Nord

Tel. 972 391 538 - Fax. 972 391 514
H6819@accor.com

Nuestro Precio

45 €
IVA incl

Precio por noche
Habitación para 1 ó 2 personas.

DESAYUNO INCLUIDO

HOTEL IBIS BUDGET GIRONA

C/ Francesc Ferrer 16-18
17006 Girona Nord

Tel. 972 110 846 - Fax. 972 391 514
H6815@accor.com

OFERTA ESPECIAL

2º NOCHE DESCUENTO DEL

30%

Llámenos directamente al teléfono 972 391 538

DIA A DIA AMB VOSTÈ

A Hipercor i Tiendas El Corte Inglés, treballem dia a dia per continuar oferint-li tota la qualitat i el servei que espera de nosaltres.
Cada dia. Amb vostè.

Tiendas

